

Büyükşehir ailesi

SAYI: 30

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin Yıllık Dönüşüm

İsmail Hakkı TURUNÇ

Sayfa 4

Ahmet AĞIRMAN

Sayfa 10

Anadolu'nun Güneşi
'Mardin'

Sayfa 8

Asla Pes Etme

Sayfa 13

Yeniden merhaba;

Büyükşehir Ailesi Bülteni olarak 30. sayımızla sizlerin karşınızdayız.

Bu sayımızda üç röportajımız yer alıyor. Bunlardan ilkini afet bölgelerindeki çalışmalarından aşına olduğumuz İsmail Hakkı TURUNÇ ile gerçekleştirdik. İsmail Bey, dünyanın dört bir yanında yaşadıklarını, gördüklerini bizlere anlattı. Kâh gülümseten kâh gözlerimizi yaşartan bu anıların sizlerin ruh dünyalarına da zenginlik katacağını düşünüyoruz.

İkinci sohbetimizi ise İSTON Genel Müdürü Ahmet AĞIRMAN ile yaptık. Ahmet AĞIRMAN; ürün ve projeleri ile kentsel gelişim için çok büyük katkılar yapan İSTON'u bizlere tanıttı. Diğer sohbetimizi ise kısa zaman önce hikâyeleriyle, edebiyat dünyasını hareketlendiren Mukadder GEMİCİ ile gerçekleştirdik. Mukadder GEMİCİ'nin yazı serüvenini anlattığı bu söyleşinin pek çok kişinin ilgisini çekeceğini umuyoruz.

Nesrin GÜMRAH tesislerimizi incelemeye devam ediyor ve bu sayımızda da Gözdağı Tesislerini tanıtıyor. Gezi sayfamızda Aslıhan BIYIK Anadolu'nun güneşi Mardin'i anlattı. Sezgül KARCIOĞLU ise İstanbul'la ilgili güzel bir dosyaya imza attı. Kitap sayfamızda Yunus KADAKAL son günlerin çok konuşulan kitaplarından birini, Dünyanın İlk Günü'nü bizler için okudu ve değerlendirdi.

Bültenimizle ilgili eleştiri ve önerilerinizi beklediğimizi yeniden hatırlatıyor ve sizleri yazılarımızla baş başa bırakıyoruz.

Daha güzel sayılarda buluşmak ümidiyle...

KÜNYE

Sayı:30

**İstanbul Büyükşehir Belediyesi Adına
Sahibi**

Prof. Dr. Adem BAŞTÜRK

**Yayın Kurulu Başkanı
Şaban DENİZ**

**Görsel Yönetmen
Basri ZEREN**

**Genel Yayın Yönetmeni
Gülçin DURMAN**

Yayın Kurulu
Kadriye ZİHNİ ERDEM, Fethiye GÜL AYTEKİN, Nesrin GÜMRAH, Yunus KADAKAL, Aslıhan BIYIK

**Fotoğraf Editörü
İlker BALÇIK**

E-Posta
bailesi@ibb.gov.tr

Tel: 0212 455 17 33 **Faks:** 0212 455 26 73

MAZHAR PAŞA 15 Nisan 1880 — 4 Ekim 1890

Kısaca bugünkü belediye hizmetlerinin pek çoğu o dönemde başarıyla uygulandı.

İstanbul'da hızlı nüfus artışı ve 1877 Rus yenilgisi ile başlayan göçler şehir planlamasını zorunlu hale getirdi. İmar faaliyetlerini düzenleyen 1848 yılında çıkarılan "Ebniye (Yapılar) Nizamnamesi" düzenlendi. 1882 yılında Ebniye(yapılar) Kanunu olarak elli yıl uygulamada kalan, bugünkü adıyla İmar Kanunu çıkarılarak, kent içi yollar genişletildi düzenlendi. Çıkmaz sokak, yasak edildi. Yapı yükseklikleri belirlendi. Göçmenlere yerleşim alanı planlamaları yapıldı.

Bu sayımızda; Osmanlı Devletinde, 19.yüzyılda değişen idari ve siyasi yapı ile birlikte, modern çağın ilk adımlarının atıldığı, kentleşmenin başladığı yeni tesislerin kurulduğu bir dönemde, şehremini Mazhar Paşa'nın belediye sisteminde yaptığı değişiklikleri ve katkılarını anlatmaya çalıştık.

1855'te şerhemaneti kuruldu. Salih paşa ile başlayan şehreminiler sık sık değişti. Uzun süre görevde kalan Mazhar Paşa, belediye hizmetlerine yaptığı katkılarla önemli şehreminiler arasında yer aldı.

Şerhemanetinin kuruluşundan sonra idari yapısında devamlı değişiklikler yapıldı. 1877'de meşrutiyet ve Meclis-i Mebusan'ın açılmasıyla Belediye Kanunu düzenlendi. Fakat bu Kanun tatbik edilemedi. Avrupa'dan esinlenerek belediye teşkilatı yirmi bölüme ayrıldı. Bu sistem için bir düzenleme gerekiyordu. Şehremini Yusuf Rıza Paşa ilim ehli olmasına rağmen idari alanda yetersizliği nedeniyle belediye yönetiminde başarılı olamamıştı. Kısa sürede görevden alınarak yerine yönetimde azim ve karar sahibi Mazhar Paşa getirildi. Mazhar Paşa yüksek tahsil görmemişti ancak idare işlerinde tam bir uzmandı. Onun şöhreti daha önce bulunduğu Çatalca Valiliği'nde, civardaki eşkıyaları temizlemesi ve 1876 Bulgar ihtilalinde madalya almasıyla başlamış, daha sonra Sofya Valiliğine atanmıştı.

Mazhar Paşa, Sofya Valiliği döneminde Rumeliye sevk edilmekte olan askerî birliklere ziyafetler çekmiş, kırk kişilik Bulgar çetesini yakalayarak idam ettirmiş, bu sebeple haklı bir üne sahip olmuştu.

Mazhar Paşa yaradılışı gereği cömert ve fakir babası idi. Muhtaç olanların imdadına yetişir, birçok aileye kesesinden maaş bağlardı. Ramazan ayında Beşiktaş'taki konağına her akşam iftara gelenlerin sayısı yüzü geçirdi. İftarda devlet adamları, dervişler, ulemalar ve halkın her sınıfından insan ağırlanırdı. Mazhar Paşa II. Abdülhamit'in padişahlığında meşrutiyet idaresinde şehreminilik görevinde bulunmuş, padişahla arasını hep iyi tutarak başarılı işler yapmıştı. Mazhar Paşa'nın şehremini olmasıyla şerhemaneti o güne kadar kazanamadığı itibar, saygınlık, güç ve kudrete sahip oldu. Belediye dairelerinin sayısını ona indirerek memur sayısını gereken ihtiyaca göre belirledi. Memur maaşları Belediye Kanununda belirlendiği şekilde, belediye gelirlerinin beşte birini kapsadı. Müdürlük ve memurluklara yetenekli kişileri yerleştirdi. Dersaadet vergisinin Belediye Daireleri tarafından tahsil, Dolmabahçe Gazhanesi'nin idaresi ve gelirinin belediyeye devri, İstanbul sularını idare eden "su nezareti" nin şerhemanet'ine bağlanması gibi idari değişikliklerle yenilikleri başlatarak, belediye gelirlerinin artmasını sağladı.

Mazhar Paşa belediye hizmetleri kapsamında ayrıca; tüm kenti ağaçlandırdı, yeni yollar açtı, temizlik işlerini belli bir sistem içinde yürüterek, tüm sokakların temizlenmesini sağladı.

Divan yolu, Beşiktaş, Yıldız taraflarında ve büyük caddelerdeki ağaçlar Mazhar Paşa'nın zamanında dikildi. Beşiktaş-Yıldız Caddesi ile İhlamur ve Beşiktaş çevresindeki yollar imar edildi.

Mazhar Paşa'nın şehreminiliği döneminde ayrıca önemli tesisler kurularak İstanbul'da modern kentleşme başlatıldı. Bugünkü İnönü Stadyumu'nun yerinde bulunan, sarayın aydınlatılması ve ısıtılması için kurulmuş Gazhane o dönemde yeniden ele alındı, hizmet alanı genişletildi abone sayısında artışlar sağlandı. Önceleri sadece Dolmabahçe Sarayı'nın havagazı lambaları ile aydınlatılmasını sağlayan Dolmabahçe Gazhanesi, üç yıl içinde üretimin artışıyla önemli caddelerin aydınlatılmasında kullanıldı. Avrupa'da yeni icat edilen havagazı gömleği tasarruf amacıyla getirilerek yenilikler devamlı takip edildi. Köşebaşlarına direkler dikildi. Paris'ten örnek alınan fenerler konuldu. Galata, Pera, Yüksek Kaldırım, Pangaltı, Fındıklı, Beşiktaş, Talimhane ve Sarayhaneye kadar olan bölge havagazı fenerleri döşenerek aydınlatıldı. Zengin ailelerinin evlerine kadar aydınlatma yapıldı. Sokaklara kanalizasyon şebekesi döşendi. Yeni model künklerle döşenen şebekede toplanan atık sular büyük bir kanalla taşınıp Boğaz'ın dip akıntısına verildi.

İstanbul'un su ihtiyacını karşılamak, günümüzde olduğu gibi her dönem büyük önem taşıyordu. Artan nüfus ve yerleşim alanlarıyla birlikte su kaynakları da devamlı artırıyordu. Suyolları inşası, tameri, suyun bölüştürülmesi sürekli bir organizasyonu gerektirdiğinden Sultan Abdülaziz'in emriyle, bir Fransız şirketi tarafından 1868 yılında (Dersaadet Anonim Su Şirketi) diğer adıyla (Terkos Şirketi) kurulmuştu. Mazhar Paşa zamanında Terkos şirketi Şerhemanetine devr edildi. Bu şirket memba, dere ve yeraltı sularını toplayıp Terkos Gölü'nden alınan suyu da artarak pompalarla Taksim'deki su taksim istasyonuna taşıdı ve evlerin en yüksek katlarına kadar çıkardı. Çeşmelerin sayısı çoğaltıldı. Şehremini'nin emrinde "suyolcu başı" ve "suyolcuları" görev yapıyor, çeşmelerin düzenli akmalarını evlerdeki çeşmelere devamlı su verilmesini sağlıyordu.

Mazhar Paşa İstanbul'a kazandırılan yeni tesisleri başarıyla yönetmiş, şerhemanetini Padişah'ın tesirinden koruyarak, İstanbul'a belediyeçilik alanında önemli katkılarda bulunmuş bir şehremini olarak tarihe geçti. Mazhar Paşa, 1890 yılında hastalığı nedeniyle görevinden alındı. Bir yıl sonrada vefat etti.

Kaynak: İstanbul Şehreminileri –Osman Nuri Ergin

İnancımızın bize yüklediği ve nasip ettiği bir hizmet alanı bulmak önemli

İBB son yıllarda, ismine yakışır bir şekilde afetle karşı karşıya kalmış ülkelere yardım kampanyaları düzenliyor. Bu kampanyalar da özellikle bir isim dikkat çekiyor. İsmail Hakkı TURUNÇ yıllardır gerek başında bulunduğu yardım kuruluşları, gerekse danışmanlık yaptığı İBB vasıtasıyla afet bölgelerine yardıma koşuyor.

İsmail Hakkı TURUNÇ'un görmediği pek az ülke kalmış. Ancak kendisi rakam vermekten özellikle kaçınıyor ve afet olmasın da, biz de gitmeyelim diyerek kendi hislerini belirtiyor.

Koşmak, koşturmak sanki İsmail beyi en iyi anlatan iki kelime. Sürekli hareket halinde olan İsmail Hakkı TURUNÇ kıymetli zamanından bize vakit ayırıp sorularımızı cevaplandırdı. Bizler için gerçektende ufuk açıcı olan bu sohbeti sizin de beğeneceğinizi umuyoruz.

Büyükşehir Ailesi: İBB'nin afet bölgelerine giden ekibin başında gördük sizi. Ne zaman ve nasıl başladı bu çalışmalar?

İsmail Hakkı TURUNÇ: İlk kez 2005 yılında tsunami felaketine uğrayan Sumatra adasına gittik. O zaman 26 kişilik bir ekiple gitmiştik. Sumatra adasında çok fazla tahribat vardı. Çok fazla yardıma ihtiyaç vardı. Sayın Başkan talimat verdikten sonra, ciddi bir hazırlıkla Sumatra'ya gittik. Bir uçak dolusu yardım malzemesi götürdük. Orada da uzun süre kaldık. Ardından bir yıl sonra bu sefer Keşmir'de bir deprem olmuştu. Bu kez depremin üçüncü gününde İBB olarak bölgeye gittik. Keşmir'de de uzun süre kaldık.

Keşmir'e çok ciddi yardım malzemeleri götürdük. Bazılarını da oradan aldık. Tam yardım çalışmalarımızı bitirmişken; yıkılan iki tane okul için donanımlarıyla beraber 28 adet derslik yaptık. Yirmi yedi tırlik malzemeyi buradan yükledik. Esas ekip de orada kaldı. Ben de yirmi günde bir giderek oradaki çalışmaları organize ettim. Okulların açılışını da yaptık. Aşağı yukarı 1600 öğrencilik okul yapmış olduk.

Sumatra'da büyük yıkımı görmüştük. Orada 300 bin kadar kişi ölmüştü. Son olarak ta Pakistan'da sel felaketinde Afganistan -Çin sınırından, kuzeyden Hindikuş Dağları'nın üzerine aşırı kar yağması ve bunların erimesiyle birlikte meydana çıkan 1600 km uzunluğunda 50 km eninde akan felaketin sonrasın da biz yine ilk günlerinde gitmiştik. Pakistan'da Pencap bölgesine geçmiştik. Pencap bölgesinde dizlerimize kadar su içinde köyleri ziyaret ettik. Bazen yürüyerek, bazen de araçlara binerek köylere ulaşmaya çalıştık. Durumu daha kolay anlayabilmeniz için şöyle ifade edeyim Edirne'den bir selin girdiğini ve Kars'tan çıktığını düşünün. Pakistan böyle bir durumdaydı işte.

Pakistan'la aramızda farklı bir durum var değil mi?

Evet, Pakistan'la bizim bir gönül bağımız var. Ortak değerlerimiz var. Pakistan'da böyle bir şey olduğu zaman yüreğimiz bir farklı hissediyor. İnsan olarak herkes bizi ilgilendirir ama Pakistan olunca daha duyarlı oluyorsunuz tabii. 99 depreminde biz de hemen yardım talebinde bulunmuştuk. Pakistan'da hemen yardım talebinde bulundu. Zaten Sayın Başbakan o günkü yoğunluğunun içersinde kendisi gidememişti ama hanımefendi ile kızını göndermişti. Onlar da geçtiler oraya, gittiler yardım götürdüler.

Bizim kurum olarak uluslararası bir yardım da devletin tavrını görmemiz lazım. Ankara'nın göstereceği tavır çok önemli. Yardım götürülebilmemiz için bir genelge çıkması gerekiyordu. Topladığımız aynı yardımların bir kısmıyla burada çadır gibi malzemeler alındı. Kızılay'la birlikte bir protokol yapıldı. Orada Kızılay'la beraber çalışmamız gerekiyordu. Toplanan yardımların büyük kısmı Başbakanlık Acil Yardım Fonuna aktarıldı. Buradan İstanbul'daki belediyelerimizle toplantılar yaptık.

Belediyelerimiz bu konuda yardım kampanyaları başlattılar. İBB olarak kampanyaya başlattık. İki yerde depomuz oldu. Hem bizim satın alma yoluyla, hem de kampanyalarla gelen malzemeler toplandı. Sanırım doksan tır kadar bir malzeme toplandı. Bu yardımları Kızılay aracılığıyla bölgeye ulaştırıldı.

Pakistan'da bulunduğunuz bölgeyle ilgili bilgi verebilir misiniz?

Pakistan dört eyalete bölünmüş. O şekilde yönetiliyor. Biz Pencap eyaletine gittik. Daha önceden Pencap eyaletinin başbakanı ile tanıştık. Bölgeye gittiğimizde kendisine başkanımızın selamlarını ilettilim. Şöyle imkânlarımız var; bu imkânlarımızı hemen buraya aktarmak istiyoruz. Hangi bölgede çalışmamız uygundur diye sorduk kendilerine. Onlarda Lahor'dan 400 km biraz daha güneyde 50 bin nüfuslu bir kasabayla civar köyleriyle nüfusu 200 bini bulan bir bölgeyi önerdiler. Hastane iken sonradan sağlık ocağına dönüşmüş, ilkin imkânları genişken sonradan fonksiyonları olmayan, bir binayı bize tahsis ettiler. Bina çöküştü yataklar yatılmayacak vaziyeteydi.

Yanımızda Sağlık Daire Başkanımız vardı. Geçmişteki tecrübelerimizden de yola çıkarak önce Sayın Başbakanla, afetten sorumlu genel müdürle, eyalet valileriyle, bölge yöneticileriyle görüşerek ihtiyaçlarının neler olduğunu öğrendik. Çünkü insanların afet sonrasında her şeye ihtiyacı olabiliyor. İnsanların o anki yaşamlarına yönelik acil öncelikli ihtiyaçları ve neleri tahrip olmuşsa hemen bir yaşam alanı oluşturmak lazım veya geçici prefabrik evler, çadırlar kurmak lazım. Ama öncelikle ihtiyaçları tespit etmek lazımdı. Hem bir masrafa girmeden hem de lüumsuz malzemeleri götürmemek gerekir diye düşündük. O yüzden de hemen bir tespit yaptık.

Yardımdan ziyade, tam bir belediye hizmeti verdik

Hastaneden bahsettiniz biraz önce, sadece sağlık ile ilgili miydi verdiğiniz hizmetler? Genel olarak nasıl bir çalışma yaptınız bulunduğunuz bölgede?

Hastaneyle alakalı olarak da buradan götürmeyi düşündüğümüz doktorlar vardı. Acil olarak 3 ton kadar acil yardım malzemesi götürmemiz gerekiyordu. Orada tamamen bir belediye çalışması yaptık. Biz gittiğimizde sel hâlâ akar vaziyeteydi. Ancak şehrin bazı bölgelerinde Büyükçekmece Gölü kadar büyüklükte ancak derinliği çok fazla olmayan göletler oluşmuştu. Toprak zaten suya doymuştu. Elinizle kazsanız her yerden su çıkıyordu.

Sağlık Daire Başkanlığından doktor arkadaşlarımız vardı ekibin içinde, itfaiyeden arkadaşlar vardı. Tabii bu kadar aşırı yağışın getirdiği her türlü olumsuz durum, yılanlar, böcekler vardı. Bütün bunlar insan sağlığı açısından da tehlike arz ediyordu.

Bunlar içinde ilaçlama ekibi götürdük buradan. Biyolojik ilaçlamalar yapıldı. Alt yapıyla alakalı okullar, hastaneler, sağlık ocakları gibi binaların bir an önce devreye sokulması gerekiyordu. Alt yapı çalışmalarını için İSKİ ve İETT'den teknisyen arkadaşlar götürmüştük. Bölgede insanlar bütün eşyalarını, mutfak malzemelerini kaybettikleri için hemen Halk Ekmekten gelen arkadaşlarla beraber günlük elli bin ekmek kapasiteli bir fırın yaptık orada. Bunun dışında mühendis arkadaşlarımız yeni alt yapı çalışması yaptılar.

Yerel halktan da doksana kişiyi yanımıza aldık. Bunlardan bir kısmı depolarda malzemelerin taşınması ve dağıtılması ile alakalı işlerde çalıştı. Bir kısmını ilaçlamada görevlendirdik bir yandan da işi öğrettik. Bir kısmını da şehrin temizliğine verdik. Şehir müthiş derecede kirlenmişti. Her gün şehri temizliyorduk.

Okullarda ciddi tahribat görmüştü, restore edilmeleri gerekiyordu. Sıralar gitmişti, yeniden sıralar yaptık okulların boyasını, badanasını yaptık. Camiler çok ciddi manada hasar görmüştü. Onları da yeniden boyadık, temizledik, şadırvanlarını tamir ettik. Sağlık ocaklarını yeniden restore ettik. Pakistan askerleriyle beraber yardım malzemelerini düzenli bir şekilde dağıttık.

Daha önceden orada İsveçlilerin kurduğu bir arıtma tesisi vardı. Biz suları yeniden temiz hale dönüştürerek her gün beş altı tankerle çadır kentlere, yerleşim yerlerine su ulaştırdık. 90 tırık yardım malzememizin tamamı geldi. Buradaki arkadaşlarla da yardımları düzenli bir şekilde yerlerine ulaştırdık. Oradan Türkiye'nin dışında başka ülkelere çok fazla yardım görmedik. Nedense gelmemişlerdi. Ama Türkiye oradaydı, Kızılay oradaydı, devletin çeşitli kurumları oradaydı. Ayrıca pek çok sivil toplum kuruluşumuz oradaydı. Çalışma ofisimizi hastanenin bahçesine kurmuştuk; diğer STK'lardan ve Pakistanlı görevlilerden iki yüz-iki yüz elli kişinin her gün gelip her türlü sosyal ihtiyaçlarını gördükleri bir ortam oluşturduk orada.

Endonezya'da ise çalışma ortamımız çok farklıydı. 42- 44 derece sıcaklıkta üç yüz bin insanın öldüğü ve halen enkazdan cesetlerin çıkarıldığı, aradığımız bir şeyi kolay kolay bulamadığımız bir çalışma ortamı. Pencap çok daha farklı bir ortamdı. Ama ben ve ekibim için çok kolay bir çalışma ortamıydı. Yani hem kazandığımız tecrübeden, hem de orada iyi ilişkiler kurmuştuk. Bir kere insanların Türkiye'ye bakış açıları çok müspetti. Bir de Sayın Başbakanın bizimle birlikte olması ve bütün konuşmalarında Türkiye'den İBB'den bahsetmesi insanların gönlünde var olan sevgimize artı bir sevgi kattı. Bizimde insanlarla diyalogumuz iyiydi.

Sonuçta farklı coğrafyalarda, farklı ülkelerde dünyaya gelmiş insanlarız. Ama gönül birliği ve ortak değerleri olan tarihi ve kültürel bağları olan iki milletin insanları bir araya gelip de birlikte hareket etmeleri duygularını beraberce paylaşmaları bir sinerji oluşturdu. Son derece güzel ve verimli bir çalışma ortaya çıktı böylece. Biz hiçbir zaman dünyanın başka bir yerinde afet olsun istemeyiz. Ama bizim Türk insanının değerlerinden kaynaklanan bir takım özelliklerimiz var. Biz dine, ırkına bakmaksızın nerede bir mazlum varsa, nerede bir mağdur varsa bizim orada olmamız gerektiğine inanıyoruz.

Sayın Başkanın kurumsal sorumluluğunun dışında, bir insani bakışının da önemi çok büyük. Belki büyükşehir belediyesinde çalışan binlerce arkadaşımız böyle bir görevin içinde, yardım kampanyasının içinde yer

almak ister ama sonuçta kurumumuzun başındaki insanın birebir talimatı olmadığı takdirde, ancak bir tanıdığınız yardım kuruluşuna gidip bir yardım yapabilirsiniz, bir yere yardım için kurum olarak gidebilmeniz, ancak o kurumun başındaki kişinin bakış açısıyla ilgilidir.

İfade ettiğim gibi Sayın Başkanın bu konudaki duyarlılığı taa altı yıl öncesinden Endonezya'dan başlayan insani duyarlılığı bizi bu konuda yönlendirmiş olması, işimizi kolaylaştırdı. Kurumun imkanları vatandaşların desteği, bizim ekibimizin de gönülünü ortaya koymuş olması ortaya müthiş bir sinerji çıkardı. 28 kişi gittik oraya, gitmeden önce de çok ciddi toplantılar yaptık. Buraya gidişimizin tek bir amacının, gayesinin olması lazımdı. Hiçbir arkadaşın herhangi bir kişisel menfaat için buralara gitmemesi gerekir. Böyle bir anlayışta olan hiç bir arkadaşımız yoktu ve hangi niyetle orada bulduklarının bilincinde olan arkadaşlarımız o anlayış içinde orada çalıştılar.

Gece üç -dört saat uyuduğumuz filan oluyordu. Arkadaşlarımız vazifelerini yaptılar, normal çalışma sürecini tamamlasalar bile daha fazla bir şey yapabilir miyim, daha fazla katkı sunabilir miyim diye saatlerine bile bakmadan artık ayakta duramayacak hale gelene kadar çalıştılar. Doktor arkadaşlarımızın, itfaiyeciler arkadaşlarımızın yanında temizlikte çalışan arkadaşlarımızın, fırın kuran arkadaşlarımızın İETT'teki arkadaşların, veteriner arkadaşların, ziraat mühendis arkadaşların bütün bu arkadaşlarımızın hepsi kendi alanlarında son derece yetenekli, uzman ama gönül dünyaları da çok zengin insanlardı. Yani burada bir memur ve işçi personel anlayışıyla kurum içerisinde kurum başkanının, daire başkanının verdiği talimatın ötesinde değerlerinin ona yüklediği bir sorumluluk anlayışıyla bulunuyorlardı. Bana göre zaten işin esprisi de buydu. Yani o espriyi yakaladığınız takdirde hem işin bereketi oluyor hem yorgunluk filan hissetmiyorsunuz. Yoksa mesaim bitti gideyim, saat beş oldu işim bitti gibi bir anlayışla olmaz zaten bu işler.

İBB'nin Kızılay'la beraber yaptığı bu çalışma aramızdaki muhabbetin üzerine en az bir yüz yıl daha kattı. Orada elli bin insanın kaldığı o kasabada başını okşamadığımız hiçbir çocuk kalmadı. Hediyesini vermediğimiz hiçbir kimse kalmadı.

Öte yandan sel olmuş ama orada bir yandan da hayat devam ediyordu. İnsanların çocukları dünyaya geliyor, haberimiz olduğunda hemen gidiyoruz onları tebrik ediyorduk, bazı hediye veriyorduk. Düşümleri oluyordu gidip hediye veriyorduk.

Aslında biz bir başkası değiliz. Dilimiz farklı ama aynı gönül dilini konuşan insanlarız.

O günlerle ilgili unutamadığınız anılarınız var mı?

Ekibimiz 28 kişiydi. Bizimle beraber çalışan doksana yakın yerel personel vardı.

Yerel personel içindeki arkadaşlarımızla buradan götürmüş olduğumuz yardımları insanlara ulaştırıyorduk. Yerel halktan arkadaşlarımızda yardım konusundaki cömertliğimizi gördüklerinden, bizi düşünlerine davet ediyorlardı.

Oraya gittiğimiz 12 veya 13. günüyü. Düşüne davet ettiler. Ama işlerimizi bitirip de bir türlü gidemedik. Saat on bir oldu, takip ettiğimiz iş bitmiyor, on iki oldu iş bitmiyor. Saat yarım oldu, iş bitti. Söz verdiğimiz için gidelim ayıp olmasın dedik. Bize mihmandarlık yapan yerel personelle birlikte iki -üç arabaya bindik. Dediler ki işte uzakta bir köy var, sizi bekliyorlar. 4-5 km kadar arabalarla gittik sonra araçlar daha fazla ilerleyemedi. Bizde o zaman, mademki insanlar bizi bekliyorlar yürürüz dedik. İndik arabalardan çok da karanlık. Yani yol yok, nereye bastığınızı belli değil.

Önümüzde su birikintileri var ama derinliğini bilmiyorsunuz. Elimizdeki cep telefonlarının ışığıyla ilerliyoruz. 7-8 km kadar yürüdük. Nihayet gece bir buçuk da ulaştık. On-on beş ailenin yaşadığı bir yerdi. Gerçekten de gelinle damat, annesi babası birde üç-dört kişi daha bizi beklemiş. Kendimizi tanıtıp, tebrik ettik. Zaten hep böyle yapıyorduk. Kim olduğumuz nereden geldiğimiz belli olsun diye. Üzerimizde yerel para olan rupi yoktu çok da fazla bir şey değil ama 100 dolar verdim. O kadar kırsal bir bölgede yaşayan insanlardı ki, doları ilk defa görüyorlardı. Değerini çok anlamadılar ama bir para verdiğimiz anladılar. Onları tebrik ettim, mutlulukları içinde dua ettim. Ertesi gün damadın babası, taktığımız 100 doları almış, şehir merkezine getirmiş. Parayı bozdururken adama tam 8000 rupi vermişler. Parayı alınca adam oturmuş ağlamış. Daha önce hiç bu kadar parayı görmemiş meğerse. Çünkü Pakistan'da o düzeydeki bir insanın eline geçen para aylık 70-80 dolar kadar. Yani biz ona 100 dolar vererek bir buçuk aylık maaşı kadar bir şeyi vermişiz. Tabii bu durumdan bizde etkilendik, duygulandık. Bu olaydan sonra mübalağasız 20-25 yerden davetiye gelmeye başladı. Çoğuna da gittim bu düşünlerin, gidemediklerime arkadaşlarımızı gönderdim. Hatta bazen kalabalık düşünlerde gençlere hitaben aranızda bekâr olanlar var mı diye soruyordum. Bekârız diye el kaldıranlara "Bakın biz buradan gitmeden, elinizi çabuk tutup evlenin!" diyordum. Böyle 20-25 düşün oldu.

Düşünler kadar cenazelere de katıldık, geride kalan yetimlerle öksüzlerle de ilgilendik. Evler yaptık. Yıkılmış çok sayıda Kur'an kursu ve mescit de vardı. Onları da ihya ettik. Tabii bütün bunlar orada büyük bir sevgi yumağı oluşturdu. Çarşıya pazara çıktığımızda üzerimizdeki İBB logolu tişörtlerden bizi tanırlardı. Bizi görenler dükkânlarından çıkar su- çay ikram eder, gelin biraz oturun derler; yolda yürüyen bir arkadaşımızı gördüklerinde dururlar arabalarına alırlardı. "Sizin dışınızda da buraya yardıma gelenler oldu. Norveçliler, İtalyanlar, Fransızlar geldi ama siz bir

başkasınız derlerdi. Aslında biz bir başkası değiliz. Dilimiz farklı ama aynı gönül dilini konuşan insanlarız. Yani diğer ülkelerden gelenler, yardımı bırakır giderler. Artık cesaret mi edemiyorlar bilmiyorum, kimseyle iletişim kurmazlar. Pakistan'da bizde Urduca bilmiyorduk. Ama burada önemli olan gönül dili ile konuşmak. Ben bunu Endonezya'da da yaşamıştım. Endonezya'da 253 yerel dil konuşuluyor. Birbirlerini dahi anlamıyorlardı.

Bu kadar çok farklı dil arasında anlaşabilmek çok zor olmuştur herhalde?

Bazen komik şeylerde yaşıyorduk. Endonezya'da bir gün böyle konuşurken, O heyecan, o koşuşturma içinde fark etmeyip, yerel personelden birine Türkçe bir şeyler söylemişim. Sonra bizim arkadaşlardan biri uyardı. "Başkanım adama Türkçe anlattın. Nasıl olacak bu iş?" diye sordu. Ben de dedim ki o anlamıştır, yapar." Neticede yaptı da. Bunun tam bir izahı yok. Çünkü kendi ülkemizde dahi aynı dili konuştuğumuz halde anlaşamadığımız insanlar oluyor. Önemli olan birbirini anlamak arzusu ile dinlemek.

Anladığımız kadarıyla siz yardımın ötesinde bir çalışma gerçekleştirmişsiniz Pakistan'da?

Biz yardımdan ziyade, tam bir belediye hizmeti verdik orada. Kanal yaptık, yol yaptık, sular birikmişti, suları çektik. Çevre temizliği yaptık, doktorlarımızda operasyonlara kadar varan hizmetler verdiler. Yardım malzemesi dağıttık, ziraat mühendisi götürdük. Toprağın analizleri yapıldı. Veteriner ekibi götürdük, ilaçlama ekibi götürdük. Yani belediyeçilik anlamında yapılması gereken ne varsa biz onu yaptık. Sayın Başbakan ve vali bize şunları söylediler, "Siz bize heyecan verdiniz, artı iş öğrettiniz. Ayrıca bizim ufukumuzu açtınız. Tabii, devlet olmamızın bize kazandırdığı bir davranış şekli var. Dünyanın herhangi bir yerine, Türkiye'den üç kişi gitse hemen bir şey organize ederler. Ecdaddan gelen, genetiğimizde olan böyle bir kazanımımız var. Bir başka ülke bizden çok daha zengin olabiliyor; onunda içinde yardım etme duygusu var, merhamet duygusu var. Ama bir türlü organize yapamıyor. Getiyor zaten malzemeyi, havaalanında bırakıp gidiyor. Bu dağıtım nasıl olacak, nasıl organize edilecek hiçbir şey yok ortada.

Aynı değerleri paylaşmanın getirdiği avantaj, artı bir Türk olmanın getirdiği avantaj bir de samimi olmamızın getirdiği avantajla, bunların hepsi birleşince müthiş bir gönül bağı oluyor.

Onların içtiği bardaklardan su mu içecek? Onlar, afete uğramış o insanlarla aynı ortamda bulunmaktan bile rahatsız olurlar. Çünkü bölgede batılı insanları gördüm, tokalaşmıyorlardı bile insanlarla. O zaman trilyonluk bir yardım da yapsanız, insana değer vermedikten sonra bir şey yapamaz.

Endonezya'da batılı bir gazeteci bize şöyle demişti; UNİCEF ve diğer örgütler sizinkinden yirmi-otuz kat fazla yardım dağıtıyor. Bunlara rağmen bir türlü halk onları sevmiyor. Ama sizleri seviyorlar. Bunun sırrı nedir?

Pakistan'da da çok ilginç olaylar yaşadık. Bir gün bir adamcağızı getirdiler. Hemen tercümana ne istediğini sordurdum, adamcağızda benim arabam vardı. Bu arabayla geçimi sağlıyordum. Şimdi eşeğim öldü. Bana yardımcı olun dedi. Amcaya dedim ki "Amca sana bir merkep alalım mı?" adamcağızın gözleri şöyle bir açıldı.

Arkadaşlarla konuştuk ettik, amcaya da yarın sabah gelmesini söyledik. Sonra pazara gidip 105 dolara bir merkep aldık. Hayvanı yıkadık, temizledik, boncuklar taktık. Amca da tam dediğimiz saatte geldi. Törenle merkebi kendisine teslim ettik. Amcaya dedim ki "Bak bu eşeği satmak yok. Sen bununla çocuğunun çocuğunun rızasını kazanacaksın. Arada bir getir de göreyim onu." Ondan sonra öyle bir sevinerek gitti ki, görmeliydiniz. Zindane Pakistan! Zindane Türkiye! diye bağıra bağıra gitti. Yolda bir iki adım atıyor, sonra geri gelip bir daha sarılıyordu. İşte düşündüm ki, o anda bu adamın yapacağı dua geri çevrilmeyecek bir duadır. Üç gün sonra yine geldi, yalnızdım, beni kolumdan çekmeye başladı. Bir şey anlamadım tabii. Tercümanları çağırdım, ne diyor amca diye sordurdum. Ben o gün espri yapmıştım. İki-üç günde bir getir göreyim demiştim. O da bunları gerçek sanmış. Tabii hatırını kırmadım, gittim merkebi gördüm.

Sumatra, Bangladeş, Pakistan derken en son Japonya'da bulununuz. Japonya bu bahsettiğiniz coğrafyalardan bambaşka bir yer sanki?

Yok, yok, aslında hiç de farklı değil. Sayın Başkana buradaki gazeteciler bir toplantı sonrası her yere yardıma gidiyorsunuz, Japonya'ya da ekip göndereceksiniz diye sormuşlar. Sayın Başkan zaten ekip göndermeyi düşünüyordu. Hemen bize talimat verdi. İtfaiye Daire Başkanımız, Hızır Acil Müdürümüz ve Basın Koordinatörümüzden bir arkadaşımızla beraber dört kişi gittik. Afetlerde yardım götürme konusunda ekip olarak, çalışma olarak elhamdülillah İBB sorumluluğunu yerine getiriyor. Biz elhamdülillah çalışma olarak, ekip olarak çok ön plandayız. Birde Kocaeli Belediyesi'nin de bu konuda bir duyarlılığı var.

Gidip bir yetimin başını okşamak da mı parayla yapılır?

Dünyada gitmediğiniz yer kaldı mı?

Var var, afet olmasında gitmeyelim zaten! Sonuçta afet yerine gidiyorsunuz, tatil yerine gitmiyorsunuz. Biz gidiyoruz ve insan olarak sorumluluğumuzu yerine getiriyoruz. Benim bu kurumsal danışmanlığımın yanında altı tane uluslar arası demekte de başkan ve yöneticiliğim var. Dolayısıyla bazen demek adına gidiyorum, bazen de İBB adına. Tabii büyük ülkesiniz, sizden beklentiler var. Büyük ülke olmanın getirdiği sorumluluk, bir yandan da Başkanımız dünya belediyelerinin başkanı oldu. Onun getirdiği bir sorumluluğunuz var, bir kurumsal sorumluluğunuz var birde insani sorumluluğunuz var. Bunların hepsi birleşince, hani gidemem gelemem vaktim yok diyemezsiniz. Büyükşehir belediyesine yaraşır tavri ortaya koymamız gerekir.

Yarın, öbür gün size birisi sorar böyle farklı bir ortamda "Burada niye olmadınız, burada olmanız gerekmiyor muydu" diye sorar. İşte Pakistan Müslüman ülke de, Japonya'da niye olmadınız? Bunun cevabı verilemez o zaman.

Biraz da sizden bahsedebilir miyiz? Nasıl başladınız yardım organizasyonlarına?

Kaderin sizi götürdüğü bir nokta var. İlahi senaryo yazılmış. Şöyle çok ilginç bir nokta var, mademki benim şahsımla alakalı olarak sohbet devam ediyoruz. Şu anda benim Fatih Belediyesindeki görevim de devam ediyor halen. Açe'de tsunami olduğunda ben bir toplantıdaydım. Açe'yi taa yıllar evvel gençliğimde kitaplardan okumuştum. Açe'yi, Moro'yu, Sumatra'yı tanımıştım böylece. Tsunami olunca, oraları haberlerde de görünce böyle içimden "Allahım dedim, bir imkân olsa da; bu kardeşlerime yardımcı olsak" diye içimden geçirdim. Bunu birkaç yerde de seslendirdim. Böyle böyle dua ediyordum evde haberleri izliyorum filan; ama oralara nasıl giderim, nasıl yaparım bilemiyorum. Öyle bir imkânım da yok zaten. İşte Fatih Belediyesi'nde toplantıdayken telefon çaldı, bakamadım sonra yanımdaki başka bir arkadaşaya ulaşımlar. Dediler ki Sayın Başkan seni çağırıyor, ama o zaman İBB' de görevli değildim. Attadım gittim, koordinasyonun olduğu bir gündü, özel kalemden arkadaşlar dediler ki, biraz bekleyin Sayın Başkan birazdan sizinle görüşecek. O ara televizyonda haberlerde yine Açe'deki tsunami ile ilgili görüntüleri veriyor. O arada içimden diyorum ki Allahım bu kardeşlerimize bir yardım etsek diye gönlümden geçiriyordum, düşünüyordum derken dört- beş dakika sonra Sayın Başkan ilk misafirini yolu emek için dışarı çıktı. Sonra beni görünce içeri aldı ve bana dedi ki seni Açe'ye gönderiyoruz. Bunun üzerine öyle sevindim ki "Sayın Başkanım, Allah sizden razı olsun!" dedim. Yani daha fazla bir şey demedim, nasıl gideceğiz, ne yapacağız diye hiçbir şey sormadım. Ona da dedim ki bende demin televizyonda görünce nasıl gideriz diye düşünüyordum dedim. "Hemen ekibini kur." dedi. Tabii ben müthiş etkilendim, duygulandım. Onlar da daha sonradan öğrendiğime göre benim hiçbir şey sormamamdan çok etkilenişler. Çünkü ibadet niyetiyle yaptığımız işlerde nasıl gideceğiz, nasıl yapacağız diye hiçbir şey sorulmaz.

Nasıl şüpheye düşüldüğünde abdest bozulursa bu işlerde de öyledir. Bu işlerde de hiç sorgulamanız olmayacak. Kafanızdan gönlünüzden hiçbir şüphe geçmeyecek. Başkan talimat verdikten sonra hemen ekibi oluşturduk, yardım malzemelerini bir araya getirdik.

Size bununla ilgili Sumatra'da başıma gelen ilginç bir olayı anlatayım. Açe'de iken bir gün yanımda tercümanlarımızda yokken Şeyh Kuala üniversitesinde oturuyoruz, rektör yardımcısı da var yanımda. Çadirkent kuracağız; rektör yardımcısı tuttu elimden benim. Dediğim gibi tercümanlarda yok, ben de dedim ki herhalde üniversite ile ilgili bir şey isteyecek, onu gösterecek. İşte tuttu elimden beni kampusun bahçesine kadar götürdü. Bahçede dev bir çınar ağacı vardı. Ağacın etrafını da böyle güzelce mermerlerle çevirmişler. İçinde beş tane de kabir var. Şöyle çınarın etrafını gezdim; birinci sırada Ahmed Kasturi dar-ı Türkiye yazıyor. 1534 veya 35lerde kalkmış taaa Sumatra adasına gitmiş. Orada İslamı anlatmış yaymış. Diğerleri de başka ülkelerden gelenlermiş. Ama birinci sırada bu ecdadımız yer alıyordu. Rektör yardımcısı bize işte sizin ecdadınız geldi bizi Müslüman yaptılar filan dediler. İşte o anı yaşamak lazım. Anlatılacak şeyler değil çünkü.

Sizi dünyanın her köşesinde görmek mümkün. Gerçekten çalışmalarınızı takdirle izliyoruz. Bu sohbetle bize çok yol gösterdi. Tavsiye mahiyetinde gidenerler olarak bizlere kalanlara, neler dersiniz?

Gücümüz varsa gideceğiz, düşen insanın elinden tutacağız. Yani bence bu değerlere sahip olan insanların ben bir şey yapamıyorum, maddi durumum yok demesine de gerek yok. Gidip bir yetimin başını okşamak da mı parayla yapılır? Hiç bir şeyim yok diyorsan; senin bir kere gönül dünyan zayıf, senin orada bir sıkıntın problemin var. Otursan bir mazluma moral versen, pahalı bir şey değil ki bu. Git ve, senin vereceğin çok şey var. Ama sen vermek gerektiğinin bilincindeysen ancak verirsin. O duyguları yaşamıyorsan; sen neyin olursa olsun, bir şey yapamazsın. Kendimiz adına bir şey beklemiyoruz. Beklersek kaybederiz zaten. İnancımızın bize yüklediği ve nasip ettiği bir hizmet alanı bulmak önemli. Herkese de nasip olmaz zaten.

Allah hepimize hayırlı hizmetler nasip etsin. Yoksa hepimiz müdürüz, başkanız, danışmanız bütün bunlar dünyalık şeyler. Asıl makamların sona ereceği, o hesap gününün hesabını yapmamız lazım. Yoksa makamlar mevkiler geçicidir.

Anadolu'nun güneşi Mardin...

Üzerine binlerce hikâye, masal, efsane anlatılan Anadolu'nun bereketli topraklarını gezmek, büyüü havasını yaşamak ister her insan. Yaşadığımız coğrafyanın değerlerini görmek o kadar da zor değildir aslında. Sadece niyetlenip yola çıkmaktır yapılması gereken. "Gidemediğin yer senin değildir " derler zira...

Böyle bir niyetle çıkıyorum yola. İlk kez kısmet oluyor Güneydoğu'nun büyüü havasını solumak. Binlerce yıllık tarihiyle Güneydoğu beni de büyüyor. Bölgeyi kapsayan bir GAP turunda dolaştığım illeri ve ilçeleri, gördüğüm insanları, tattığım yemekleri, dinlediğim bütün hikâyeleri, masalları anlatmak için elbette ki satırlar yetmez ama Anadolu'nun güneşi denilen Mardin'den başlamalı söze diye düşünüyorum.

Tarihin, doğanın, Anadolu'nun keşfedilmeyi bekleyen incisidir Mardin. Her türlü olumsuz doğa olayına rağmen dindik ayakta kalan mimarisiyle tam bir açık hava müzesidir Mardin. Çünkü taş işçiliğinin beşiğidir. Burada taş işçiliği sanatı ile muhteşem mimariler yapmaya ilk Artuklular başlamış. Tarihi taş yapıların çoğu o günlerden kalma.

Altın bir gerdanlık gibi dizilmiş yapıların mimari güzelliğinden insan uzun süre gözlerini alamıyor. Yapıların hiçbirisi ötekinin manzarasını kapatmamış. Aksine sanki yanındaki yapıyı tamamlamış gibi duruyorlar. Dar sokakların, uzun merdivenlerin her biri sizi bir başka güzel yapıya çıkarıyor.

Mardin ismi, aslında çok değişik toplumların farklı adlandırmalarından ortaya çıkıyor. Ermeniler Mardî, Araplar Maridin, Süryaniler ise kendi dillerinde kaleler anlamına gelen Marde demişler buraya. Plinius'a göre Mardin ismini, Nusaybin çevresinde yaşayan Mardini Arap kabilesinden almış. Ortaçağ'ın ünlü yazarı Pricopius kentin kale-kent anlamına gelen Margdis olarak anıldığını yazmış. Bizanslılar ise kente Mardia demiş. Dinleri, dilleri, renkleri kadar isimleri de çok olmuş Mardin'in.

Mardinliler şehrin taştan güzelliğine aşinadır ama İstanbul'dan gelen biri için böylesi güzel taş yapıları görmek bambaşka bir duygudur. İnsan sayısı arttıkça şehir büyür. Ama Mardin'deki yapılaşma, evler, sokaklar sanki çok önceden düşünülmüş tasarlanmış. Buranın mimarisine göre her taşın bir yeri var. Aslında mimariden çok kültürü var. Esas mimari insanların içlerinde. Merdivenli, iki yanı taş duvarlardan oluşan dar sokaklar, sokaklardan evlere açılan kapılar, kapıdan içeri girince o dar sokağın intikamını alır gibi büyüyen evler, teraslar, yüksek tavanlar. Gözlerinizi alamadığınız o taş evler sanki o an konuşmaya başlayıp içinde yüzlerce yıllık yaşanmış tüm hikâyeleri anlatmaya başlayacak size. Ne savaşlar, ne acılar, ne aşklar görmüşür kim bilir bu evler diye dalıp gidiyorsunuz... Çekimine kapılıyorsunuz evlerin, bu kentsel dokunun...

Viranşehir ve Kızıltepe üzerinden Mardin'e ilk girdiğiniz an başlıyor tarihe yolculuğunuz. Kentsel sit alanı olan ve koruma altına alınan Eski Mardin de başlıyoruz geziye ve ilk önce Kasımiye Medresesi'ni gezmeye başlıyoruz. Artuklulardan kalma bu medrese taş işçiliği sanatının tüm güzelliğini ve inceliğini yansıtıyor. Medrese yıllarca eğitim için kullanılmış. Medresenin ortasında küçük bir havuz var ve bu havuz yapıya derin bir hava veriyor.

Medreseden çıkıp Şar Çubuk Mahallesi'nden geçerek VI. Yüzyılda inşa edilen Kırklar Kilisesi'ne gidiyoruz. İnce taş işçiliğiyle yapılan mihrapları, kök boya ile yapılmış 1500 yıllık orijinal baskı perdeleri ile muhteşem bir yapı olan kilise, 1170 yılında kırk şehitlere ait kemiklerin buraya getirilmesiyle Kırklar Kilisesi olarak anılmaya başlanmıştır.

Kırklar Kilisesinden sonra 1895 yılında Antakya Patriği İgnatios Benham Banni tarafından yaptırılan Mardin Müzesi'ne geçiyoruz. Üç katlı müzede Gırmavaz Höyükte yapılan kazılar sonucu çıkarılan eserleri, Asur, Urartu, Pers, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı devirlerine dair yüzlerce eserleri görüyoruz. Müze gezimizden sonra Eski Mardin meydanını geziyoruz.

Eski Mardin Meydanına yapılan, beşgen biçimindeki Ulu Cami'yi gezmeye başlıyoruz. Kendine ait hanları ve hamamları bulunan caminin iki minaresinden biri 1885 yılında yıkılmış ve yeniden yapılmamış. Bu camiye ve yıkılan minareye ait bir de hikâye dolaşmaktadır Mardin'de. Hikâyeye göre; yöredeki halk akrep ve yılan sokmasından bıkip çare bulması için zamanın ulemalarının kapısına dayanmış. Ulemalar toplanıp altın bir zincirin üzerine tılsım yapmış. Tılsımı akrebin ağızına yılanın kuyruğuna bağlayarak iki minare arasında Sultan İsa Medresesi (Zinciriye Medresesi) arasına asmışlar. İnanış o ki; bu tılsım sayesinde yüzyıllardır bölgede yaşayanları yılan ve akrep sokmuyormuş.

Ulu Cami'den sonra 8. Yüzyılın ilk yarısında yapılan Şehidiye Medresesi'ni gezmeye başlıyoruz. Medrese değişik zamanlarda yapılan eklemelerle özgünlüğünü yitirmiş olsa da taş işçiliğinin güzel örneklerini yansıtmaya devam ediyor.

Ulu Cami'den çıkıp Zinciriye Medresesine (Sultan İsa Medresesi) geçiyoruz. Medrese 1335 yılında Melik Necmeddin tarafından yaptırılmış. Timur ve ordusuyla mücadele eden Melik Necmeddin bir süre bu medresede hapsedilmiş. Girişteki göz alıcı taş işemeleri güneşin de varmasıyla renk cümbüşüne dönerek görenleri şaşırtıyor. Medresede Sultan İsa Türbesi ve eski kitabeler de bulunuyor. Döneminde rasathane olarak kullanılmış olan medrese çok yüksek bir yerde kurulmuş. Bir zamanlar müze olarak da kullanılan medrese bugün Artuklu Üniversitesi'ne derslik olarak tarihe tanıklık ediyor.

skiden konak olan şimdilerde ise PTT binası olarak kullanılan güzel yapıyı ziyarete gidiyoruz. Bu konağın da ilgi çekici bir hikâyesi var. Tıpkı Mardin'in her sokağının yüzlerce hikâyesi olduğu gibi. Rivayete göre, zamanın zenginlerinden Şantana ailesinin genç oğlu, yörenin en güzel kızına sevdalanır.

Mardin'e baktığınızda, binlerce insanın nasıl hoşgörülle yaşayabileceğini, birlikte yaşamının ne demek olduğunu anlarsınız. Renk renk bir mozaiktir Mardin. Bir orkestranın farklı notalarının bir araya gelerek oluşturduğu ahenkli bir müzik gibidir Kürtlerin, Arapların, Süryanilerin dostlukla, hoşgörülle yaşayışı. Farklı dillerin, farklı dinlerin, farklı renklerin hiç ama hiç önemli olmadığını, insanlığın en önemli erdem olduğunu görmek de çok ama çok mutlu eder sizi.

Ancak kız oturacağı konağın Mardin'in en büyük konağı olması şartıyla evliliği kabul eder. Şantana ailesi de bölgenin en iyi ustalarına yörenin en büyük konağını inşa ettirir. Bir zamanlar hastane ve otel olarak da kullanılan iki katlı konak 1953 yılında Şantana'lardan satın alınarak PTT binası olarak kullanılmaya başlanır. Türkiye'de gezdiğim yerler arasında gördüğüm en güzel resmi binalardan bir tanesi burası. Burada çalışan bir memurla konuşma fırsatım oldu. İlk başta zorunlu hizmetini tamamlamak için buraya gelen memur hem konağı hem yöreyi o kadar sevmiş ki ailesini de buraya aldırarak burada yaşamaya başlamış. Bazı yerler insanın içine öyle işler ki artık orası sizin yuvanız olur. Mardin de öylesi bir yer.

PTT binasından çıkınca Savurkapı Mahallesi'ni dolaşarak dar sokaklardaki evlerin altından geçen abbaraları (geçit olarak kullanılan dehliz), Babı Sor Çeşmesi'ni görüyoruz. Araç giremeyen dar ve yüksek merdivenli sokakları belediye işçileri kadrolu eşeklerle birlikte temizliyor. Yaş itibarıyla emekli edilen eşeklerin haftalık veteriner kontrolleri de yapılıyor.

Dar sokaklara insanoğlunun araçları giremeyince, eşeklerin kullanıldığını görmek Mardin'e has bir durumdur. Sokaklar bu nedenle çöp deryası.

Sokaklardaki fotoğraf çekimi arasından sonra Mardin'e özgü lezzetleri tatmak için tarihi bir yapı içinde yıllarca hizmet veren bir lokantaya giriyoruz. Tarihi, dilleri, dinleri kadar lezzetleri de çok çeşitli ve renkli. Yöreye özgü kaburga, bumber, hindi dolması, içli köftesi, sembuseği, perde pilavı ve yanında köpük köpük bakır bardaklarda içtiğiniz ayrıntıyla unutulmaz lezzetlerin tadına varabiliyorsunuz.

Yemek sonrasında efsane şehrin yine efsane bir tarihi yapısı olan ve Süryanilerin 1000 yıldan fazla Patrikhane merkezi olarak kullandığı Deyrul Zaferan Manastırını görmeye gidiyoruz. 4000 yıllık güneş tapınağını (Sin Tapınağı), Şifahaneyi, Kilisesini ve Vaftizhanesini dolaşıp Mardin gezimizi bitirip başka bir büyüğü Güney Doğu şehrinin gezmek için yola koyuluyoruz.

Evet, hırçın, asi oğlan Fırat Nehri ile narın, nazlı kız Dicle nehrinin arasında kurulan Anadolu'nun güneşidir Mardin. Karadeniz'in, Ege'nin, Akdeniz'in nasıl denizi sizinle konuşuyorsa Mardin'in de toprağı konuşuyor insanla. Uçsuz bucaksız bir deniz gibi önünüzde serilen Mezopotamya'ya kulak verirsiniz size binlerce yıllık masallar anlatır. Anlatırsanız, anlattıklarınızı da dinler. Dalıp gidersiniz Mezopotamya'ya. Doğanın bile el üstünde tuttuğu bir dağın tepesindeki uygarlıkların beşiği, hoşgörünün, tevazünün aynası, Anadolu'nun ışığı, Mezopotamya'nın güneşi olan şehirdir Mardin.

İBB ve İSTON markasını dünyaya taşımak istiyoruz

Çalışma süresince önemli projelerin içerisinde bulunan Ahmet AĞIRMAN, görev değişimi sebebiyle İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştirak şirketlerinden BİMTAŞ A.Ş. Genel Müdürlüğü'nden bir diğer iştirak şirketi olan İSTON A.Ş. Genel Müdürlüğü görevine getirildi. AĞIRMAN, Ürün ve projeleri ile kentsel gelişim için çok büyük katkılar yapan İSTON'da, kişisel bilgi ve deneyimlerini İSTON ailesinin birikimleri ile birleştirerek kentsel gelişim için değerler üretmeye devam edeceklerini ayrıca İBB ve İSTON markasını dünyaya taşımak isteğini vurguladı. AĞIRMAN'la İSTON ve öncelikleri hakkında röportaj yaptık.

Büyükşehir Ailesi- Türkiye'nin en büyük 500 kuruluşu arasında yer alan İSTON A.Ş.'nin hizmet alanları nelerdir?

Ahmet AĞIRMAN- İSTON genel olarak kentsel altyapı ve üstü yapı ürünlerinin üretimi, mimari proje ve tasarım ile proje uygulama alanlarında faaliyet göstermektedir. Bu kapsamda altyapıya yönelik olarak 20mm'den 3600mm çapa kadar beton ve betonarme katı atık boruları, 800'ü aşkın çeşitte kent mobilyası, 33 çeşit parke taşı ve 18 çeşit bordür, çocuk oyun ekipmanları, endüstriyel ve kentsel prefabrik yapılar, hazır beton, yüksek dayanımlı RPC beton üretimi yapıyoruz. Başta İstanbul olmak üzere Türkiye'nin birçok kentinde kentsel alanların düzenlenmesi de verdiğimiz hizmetler arasında yer alıyor. Ayrıca sahip olduğumuz uluslararası akreditasyona sahip laboratuvarlarımızda üniversiteler ve özel şirketlere deney hizmeti de veriyoruz.

BA- İSTON'un kurumsal ilkeleri ve marka değeri bizlere anlatabilir misiniz?

AA- Bizim kurumsal ilkelerimiz oluşturan temel unsur, gelişmiş bir kent ve kentliyi yaşatan ölçütlerdir. Bugün bütün dünyada da ilerlemiş kentlerin ölçüsü olarak ele alınan değerleri bizler de ürün ve hizmetlerimiz de vazgeçilmez unsurlar olarak belirledik. Bizler için en temel ilke kalitedir. Ar-Ge faaliyetleri ile tasarım ve teknolojiye yenilikçi yaklaşımlar sergilemek bir başka önem verdiğimiz kurumsal değerimizdir. Çok önemseydiğimiz bir diğer husus ise kaynakları doğru ve ekolojik dengeyi koruyacak yönde kullanacak, sürdürülebilir bir gelişme modeli izlemek. Tüm bu maddi ilerleme unsurları ile birlikte şirket olarak elde ettiğimiz kazanımlarımızı toplum ve kent yararına olan sosyal sorumluluk projelerine destek olmayı önemsiyoruz.

Marka değerimize değinecek olursak; İSTON bugün Türkiye ve Dünya'da birçok kente markasını ulaştırmayı başarmış bir kuruluştur. 231 adet tasarım tescilli ürünümüz ve 5 adet tescilli markamız bulunmaktadır. Yapı sektöründe ürün çeşitliliği ve pazar ağı ile lider olan şirketimiz, endüstri ve üniversite işbirliğindeki performansı ile de saygın bir yere sahiptir. Kentsel elemanlarda birçok yeniliğin öncüsü olan İSTON, şehrinin ihtiyaçlarını da gözlemleyerek yeni kavramlar ve ürünlerle faaliyetlerine devam etmektedir.

BA- İSTON A.Ş.'de kalite standartlarından bahsedebilir misiniz?

AA- İSTON uluslar arası düzeyde kalite standartlarını yakalamış bir kuruluştur. Bugün artık büyük kuruluşların sahip olduğu ISO 90001-2000 Kalite Yönetim Sistemi'nin yanı sıra TS 18001 İş Sağlığı ve İş Güvenliği Yönetim Sistemi ile TS EN ISO 14000 Çevre Yönetim Sistemi ve Kalite Güvence Sistemini tesislerinde başarı ile uygulamaktadır. İhracat yapan bir kuruluş olarak yapı sektöründe Avrupa Birliği Kalite Standardı olan CE belgesi alan ilk kuruluş da biziz. Tasarım tescilli 260 ürünümüz, 4 patentimiz, 2 faydalı modelimiz ve 3 tescilli markamız bulunuyor.

BA- İSTON A.Ş.'deki yeni dönem projeleriniz hakkında bilgi verebilir misiniz?

AA- İSTON tasarım ve teknoloji üretebilme özelliği ve kapasitesi itibari ile yapı sektöründe gelişime son derece açık bir kuruluş. Üretim standartları bakımından da dünya standartlarını yakalamış olmamız sebebiyle dünyanın birçok kentin ihracat yapıyoruz. Bu sebeple İSTON'un gelecek projeksiyonunda ihracat çok önemli bir yer tutuyor. Ürünlerimiz ağır olması sebebiyle nakliyatı dezavantaj teşkil etmiş olsa da tasarım ve kalite olarak görüşmeler yaptığımız dış ticaret muhataplarımızdan büyük bir ilgi görmekteyiz. Zaten şu anda dünyanın birçok kentinde İSTON markası sokakları donatıyor. Bizler genel cirodaki ihracat payımızı daha da artırarak hem Türk ekonomisine girdi yapmayı hem de İBB ve İSTON markasını dünyaya taşımak istiyoruz. İstanbul ve diğer şehirlerimize her türlü ürün satışı ve hizmetlerimiz devam edecektir. Şehirlerimizin ihtiyaçlarını estetik ve kalite esaslarını göz önüne alarak giderecek çözümler üreteceğiz. Hülasa kent yaşamının olduğu her yerde İSTON yaşamaya ve kentliyi yaşatmaya devam edecek.

BA- Günümüz insanı internet vb. mecralarla çok içli dışlı. Sizin sanal âlem ile alakalı projeleriniz olacak mı?

AA- İnternet doğru kullanıldığında çok büyük faydalar sağlayabilen bir mecra. Hayatın giderek daha hızlı ve yoğun seyrettiği

şu dönemde bilgiye kısa sürede ulaşabilme ve kolay iletişim kurabilme özellikleri ile internet herkesin hayatında bir şekilde var. Bu aynı zamanda kendinizi hedef kitleye anlatmanız için de önemli fırsatlar sunuyor. Bugün e-ticaret hacmi bütün dünyada çok önemli boyutlara ulaşmış durumda. Bu sebeple bizler de İSTON için bir e-ticaret ortamı oluşturmayı planlıyoruz. Zira bizim ürünlerimiz sadece yerel yönetimlerce kullanılan ürünler olmayıp bireysel olarak da kullanıma açık olma özelliğine sahiptir.

BA-Sosyal sorumluluk projelerine kurumsal yaklaşımınızdan bahseder misiniz?

AA- Ticari bir işletmenin tek amacı, kendi kurumsal bütünlüğü içerisinde fayda üretmek olmamalıdır. Kendi gelişim düzeyini içinde yaşadığı toplum ile paylaşabilmeli ve yine o toplumun ilerlemesi için özellikle sosyokültürel projelere destek vermelidir. Çünkü bir toplum bütün birim ve katmanları ile ancak mutlak bir refah toplumu olabilir. Hizmet verdiğiniz toplumun kalitesi ve algı düzeyi yüksek ise bu hizmet veren olarak sizi de gelişime zorlar. Toplam kalite çemberinde herkes güçlü bir halka olma çabası içerisine girme hedefini taşır. Esasında gerek devletin üretmiş olduğu, gerekse özel girişimler tarafından geliştirilen sosyal sorumluluk ve kültürel gelişimi hedefleyen projeleri desteklemeyi çok olumlu buluyorum. Şirketimin de duyarlılığı bu yöndedir.

BA- Personelle ilgili ne gibi kriterleriniz vardır? Çalışma politikanız nasıldır?

AA- Ortam olarak, fikirlerin özgürce konuşulabildiği, insanların potansiyellerini ortaya koyabilecekleri özgüvene dayalı bir çalışma politikası izlemeyi tercih ediyorum. Birlikte çalıştığım mesai arkadaşlarımda aradığım en önemli özellikler ise ahlak ve yetenek. Eğer bu iki özellik var ise hedeflediğiniz noktaya ulaşmanız için gereken bilgiye ulaşabilir ve doğru yol alabilirsiniz.

BA- Kendinizi nasıl tanımlarsınız?

AA- Saf bir Anadolu insanıyım

BA-Hayattaki beklentilerinize ulaştınız mı..?

AA-Hayatta beklentiden çok yapmakla sorumlu olduğumuz şeyleri gerçekleştirme çabası içerisinde olmamız gerektiğini düşünüyorum. Bize tanınan imkânların hakkını verebilmek, insanlığa ve yaratılış gayemize hizmet edebilmek en önemli düsturumuz olmalı. Beklenti içerisinde olmayı, insanı adalete ve esarete götüren bir yaklaşım olarak değerlendiriyorum. İyi ve doğru olanı yapmak ve sonuçlarına da razı gelecek bir tevekkül içerisinde olmak, insana hem sağlıklı bir psikoloji hem de esnek yaşama koşullarını sağlıyor kanımca.

BA- Bir mühendis olarak edebi yanınızın nasıl? Yazar mısınız..?

AA- Bir mühendis olarak, hangi alanda olunursa olunsun her disiplinin bir matematiği olduğunu ve bu denklemin bir adım ötesine götüren temel etkenin de insan ruhundan yansıyanlar olduğunu düşünüyorum. Bir meselenin çözüm yolları aşağı yukarı birdir. Ama o çözümü nasıl ve hangi dille yaptığınız büyük önem taşır. Çünkü ürettiğiniz bu çözüm ve dil, yeni kavramlarının, yaklaşımların temelini atar. Bu sebeple sosyal bilimler, edebiyat benim çok önemseydiğim alanlardır. Bu alanda kıymet verdiğim çok değerli üretimler var. Yazma noktasında bir aktivitem yok. Fakat belki ileriki yaşlarda birikimlerimiz yazma konusunda bizlere ilham olabilir. Önemli olan sizden sonra insanlığa bir nebze de olsa yararlı olabilecek fikirler ortaya koyabilmek.

BA- İş dışında ilgi alanlarınız nelerdir?

AA- Benim iş dışındaki en büyük sosyal aktivite alanım sivil toplum ve yardım kuruluşları. Elimden geldiğince bu alanlarda yapılan çalışmalara katkı sağlamaya gayret ediyorum. Bu çerçevede ilim ve kültür dünyamıza hizmet etmiş insanların mirasını korumak adına da hassasiyet besliyorum. Bu amaçla da vakıf çalışmalarını bağlamında kültürel ve sosyal alanlar oluşturma çalışmalarının içerisinde aktif olarak yer almaya çalışıyorum. İnşallah çalışmalarımızı, insanlığın daha iyi noktalara gelmesi ve yaşanan haksızlıkların giderilmesi için bir idrak mirası olarak gelecek nesillere bırakabiliriz.

BA- Sizin için olmazsa olmazlar nelerdir?

Benim iş hayatım boyunca en çok önemseydiğim husus insan onuru korumaktır. Çünkü hayatta her şey insanla başlar insanda sona erer.

Ve insanı özetleyen cümlelerin tam ortasında insan onuru durur. Eğer ona zarar verirsiniz, insan kişiliğini zaafa uğratacak büyük bir darbe vurursunuz. Bu da onuru kırılmış kişiyi hem kendisi hem de toplum için tehlikeli hale getirebilir. Bütün bu davranış hiyerarşisinin ötesinde ayrıca sahip olduğumuz inanç ve kültürel değerlerimiz de bize insan onurunu değerli kılmayı ve onu korumayı telkin ediyor.

BA- Bir yönetici olarak ailenize yeterince vakit ayırabiliyor musunuz?

AA- Ben aileyi toplumun temel değeri olarak görüyorum. Bu sebeple topluma hizmet etmenin sağlam bir aile kurma bilincini taşıması gerektiğini düşünüyorum. Bizler çok yoğun tempoda çalışıyoruz. Belki arzu ettiğimiz düzeyde değil ama sınırlı zamanlarda ailemle kaliteli zaman geçirmeye özen gösteriyorum. Onlar da taşıdığım sorumlulukların bilincinde oldukları için bu duruma son derece saygılılar.

BA- En sevdiğiniz il...?

AA- Memleketim Erzurum.

BA-En sevdiğiniz yemek...?

AA-Hingel (Erzurum mantısı)

Ahmet AĞIRMAN

1981 Erzurum, Oltu doğumlu olan AĞIRMAN, ilköğretimi Oltu'da, Lise'yi ise Kars'da tamamladı. İ.T.Ü. Sakarya Mühendislik Fakültesi'nden 1985 yılında İnşaat Mühendisi olarak mezun olan Ahmet AĞIRMAN, 1997 yılına kadar serbest olarak çalıştı. Erzurum İl Genel Meclis üyesi, İl Daimi Encümen üyesi ve Plan-Bütçe ve Mali İşler Komisyon Başkanlığı görevlerinde bulunan AĞIRMAN'ın ilk İSTON deneyimi 1997 yılında başladı.

BİMTAŞ A.Ş.'nin kurulmasının ardından bu şirkette görev yapmaya başlayan Ahmet AĞIRMAN, şirket bünyesinde koordinatörlük ve proje müdürlüğü görevlerinin akabinde 2007 yılından beri BİMTAŞ A.Ş.'de Genel Müdür olarak görev yapıyor. Çalışma süresince önemli projelerin içerisinde bulunan AĞIRMAN; 1998 depreminin ardından İstanbul Büyükşehir Belediyesi Deprem Kriz Masası Hasar Tespit Komisyonu Başkanlığı görevini yürüttü. Bu süreçte Deprem Master Planı'nın hazırlanması ve Afet Koordinasyon Merkezi'nin kuruluşunda önemli görevler yürüttü. AĞIRMAN ayrıca, Zeytinburnu, Küçükçekmece ve Fatih ilçelerinin kentsel dönüşüm projelerinde de aktif olarak yer aldı.

Görev değişimi sebebiyle, Ocak 2011 tarihinde İSTON Genel Müdürlüğü'ne getirilen AĞIRMAN, evli ve dört çocuk babası.

Dünyanın ilk günü

Bu kitabı okumaya başlayınca kitap okuma saatlerimi, her birinin milyonlarca izleyicisi ve her biri insanoğlunun hayallerinin sınırını zorlayan bir hayal gücü ve efsanevi mitolojilere dayanan senaryolardan oluşan yabancı dizilerin yeni bölümlerini bekler gibi bekledim. Üç boyutlu kitap olur mu bilmiyorum ama kitabı okumuyor da izliyordum sanki. Her bir satırın içinde adeta bende vardım. Birinde bir elimde kılıç son sürat koşan bir atı mahmuzluyordum, bir diğerinde koca mollaların önünde boynum bükük verilen öğüdü dinlerken, bir diğerinde genç sultanın bu aşılmaz surları nasıl alt edebileceğine dair kafa patlatıyordum. Bir ara surların üstünde koşuyorken buldum kendimi. Kimse benim farkımda değilken ben elimdeki kameralayla bütün detayları kayda alıyorum, tarih yanlış yazılmasın diye.

Kitabı okurken acaba fethin filmi vizyonda da ben mi kaçırdım diye düşünüyor insan. Çünkü bu kadar akıcı bir dil, insana ancak bu kitap önce filmi izlenmiş de sonra yazılmış dedirtiyor. Ayrıca içerdiği tarihsel bilgilerin yanı sıra diyaloglardaki dini, felsefi ve ilmi bilgilerde kitaba ayrı bir derinlik katıyor.

Dünyanın en güzel hazinesi; "Aşk"ın peşinden koşan üç karakter, birisi kendisini ilahi olana götüreceği olan, vefat etmiş eşinin silüetine aşık bir Venedikli seyyah, bir diğeri yaşadığı topraklarda zulümden başka bir şey görmeyen, çocukluk aşkını bırakarak kaçtığı topraklarda, yıllarca aşkını içinde büyüten, geri döneceği, aşkına kavuşacağı günlerin hayliyle yaşayan Rum bir köyü çocuğu, yeni çağı başlatan Kayzerin kendisini koruması için emanet ettiği bir güçlü bir yeniçeri.

Ve bir diğeri; ilme, sanata, hakka aşık genç bir sultan. Padişah Kavuşu yerine âlim sarığı saran, bir eli kalem bir eli kılıç tutan, ilme hürmet eden, adaleti seven, bilimle uğraşan, hayal dünyası geniş bir Fatih.

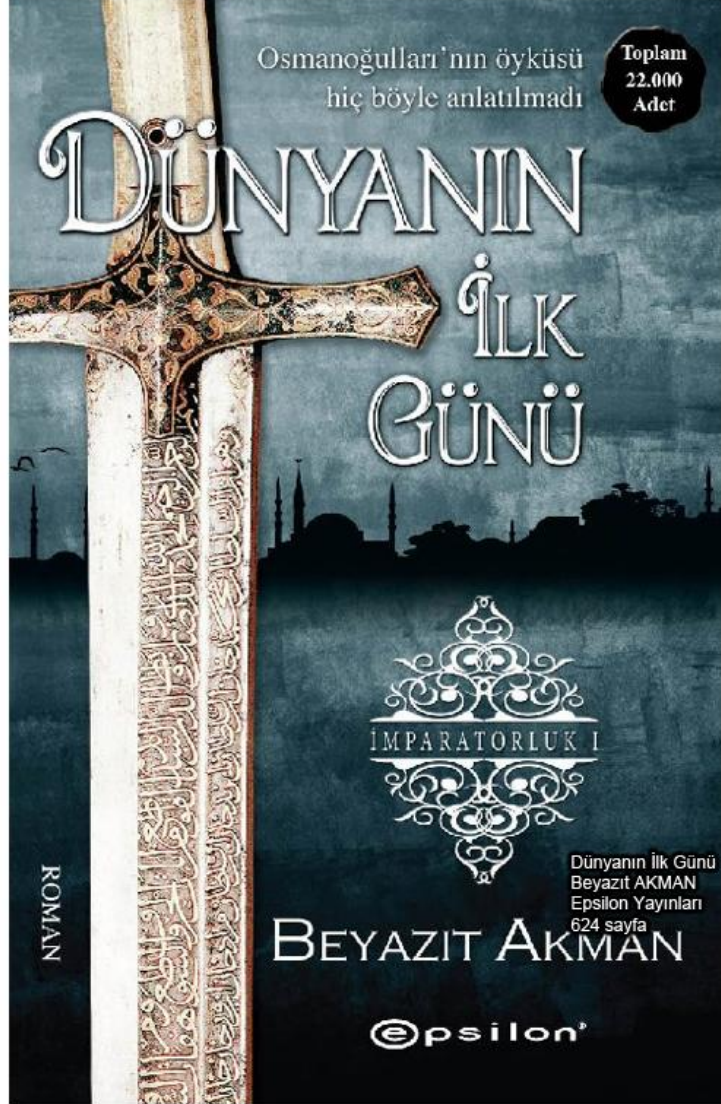
Fethi hep duyarız, biliriz ama hiç bu kadar canlı yaşamamışızdır. Büyük fetihlerin büyük geçmişleri, büyük hikâyeleri olur.

Bir çağı kapatıp bir başka çağı açan, sadece birkaç aylık savaşın neticelenmesi değildir elbet. Bin yıldır aşılamayan Bizans surlarını aşmak için savaş üstünlüklerinden, öte bir deneyime, güce ihtiyaç vardır. Ve belki Fethin mümkünatının,

savaşta surların önünden geri dönmek zorunda kalan, bu savaşın böyle kazanılamayacağını idrak eden ve kendisini yetişmesi, büyük fethi gerçekleştirebilmesi için tahti daha küçük yaşta bir çocuk olan evladına bırakan Bilge hükümdar Sultan Murat görmüştür.

Sultan Murat, Devrin her alanda en ileri gelen hocalarına oğlunu emanet etmiştir. Küçük Mehmet'te verileni almış, kibirlenmemiş büyülenmemiş, gurur yapmamış ve fethihten sonra bile topraktan geldiğini, yine toprağa döneceğini unutmamıştır. Yaşanılan tarihten dersler çıkarmış düşünülmemeyeni düşünenlerin tarihi yazdıklarını kalbiyle keşfetmiştir. Bununla birlikte mollasının ona öğrettiği lider profiline ulaşabildiği için Fethi nail olmuştur. "Lider herkesin takatinin tükendiği an güç bulabilen gücünü toparlayıp mücadeleye devam edebildir."

Sizinde, bu kitabın son paragraflarını okurken gözlerinizin önünde "ilk günü" Olağan üstü efektlerle vizyona uyarlanmış 4 saatlik filminin canlanacağına eminim...

Ben iyi bir insan olmak gayretindeyim

Mukadder Gemici, çoğumuzun aşına olduğu bir isim. Dergâh dergisindeki hikâyeleri ve ocak ayında çıkan Asla Pes Etme isimli kitabıyla tanıdık kendisini...

Mukadder Gemici yazarlığının dışında da, pek çok rol üstelenen bir isim. Bir kere üç çocuk annesi, ayrıca yıllardır çalışma hayatının da içerisinde. Gemici uzun yıllar özel bir TV kanalında kültür sanat programları hazırladıktan sonra 2003 yılında İBB ailesine katıldı. İSKİ Basın Danışmanlığında görev yapan, Mukadder Gemici'nin yazdıkları edebiyat dünyasına bir hareket getirdi; yazacakları ise merakla bekleniyor. Büyükşehir Ailesi olarak takdirle izlediğimiz Mukadder Gemici'ye yazarlığının hikâyesini sorduk. Sağ olsun o da anlattı...

Büyükşehir Ailesi: Evlat, eş, anne, çalışan kadın, yazar bunları hayatınızda nasıl bölüştürdünüz? En çok hangisisiniz siz?

Mukadder GEMİCİ: Ben iyi bir insan olmak gayretindeyim, o nedenle bu büyük dairenin içinde de –sizin sıralamanızla vereyim– iyi evlat, iyi eş, iyi anne, iyi işçi, iyi yazar olmaya çalışıyorum. Ama küçük bir sır vermem gerekirse fitrat itibarıyla sanırım, iyi anne olma çabası burun farkıyla öne geçiyor.

Kalemle kâğıtla ilk ne zaman tanıştınız? İlk yazdıklarınız nelerdi?

Çok eskiden –çok çok eskiden ama– küçük bir şiir yazdığımı hatırlıyorum. İlk mısraı hala aklımdadır. Sonra okulla beraber –Radyo-Tv Yayıncılığı– metin yazma işleri başladı. Peşinden de senaryo. Senaryo ile epey uğraştım kendi kendime. Bu gayretin garip bir tecellisi oldu hayatımda, ben uğraştım ama bir yere varamadım. Geriye dönüp baktığımda iyi ki uğraşmışım diyorum, kalemin hep çalıştı bu sayede çünkü.

Hikâye kitaplarının da bir hikâyesi vardır şüphesiz. Asla Pes Etme'nin hikâyesinden bahseder misiniz? Nasıl oluştu? Nasıl kitap haline geldi?

İSKİ'de çalışmaya başladıktan sonra kafamdakiler biçim değiştirdi ve ben hikâye yazmaya başladım. Sadece yazdım, başka bir şey yapmadım. Uzun bir süre bende kaldılar. Birileri okusun, bir yerlere gönderelim diye hiç düşünmedim. Sonra birkaç iyi okuyucu edindim kendime. Onlar biraz ısrarcı oldular, ben de çok uzun zaman öncesinden tanıdığım Mustafa Kutlu'ya gönderdim. Devamı çorap sökücü gibi geldi denebilir sanırım. Önce hikâyelerin büyük kısmı Dergâh dergisinde yayımlandı, peşinden de bir uzun hikâyenin ilave edilmesiyle kitap oldu.

Şimdi ilk kitabın verdiği bir sorumluluk duygusu var

Yazmak sizin için ne anlama geliyor?

İnsanı yazmaya ne sevk eder, asıl soru bu galiba. Beni yazmaya yönlendiren duyguyu anlatmak biraz zor. İlk zamanlara, ilk cümleyi kurduğum âna baktığımda sadece, yalnız, tek başına, yalın haliyle başka hiç bir amacı olmaksızın sadece yazma hali görüyorum. Kendiliğinden çıkan bir kaynak suyu gibi. Tarkovski sanat adına yapılanları, daha doğrusu gerçek sanatı yaratıcıya bağlayan şey olarak nitelendiriyor, inşallah bu da öyledir.

İBB ailesine ne zaman katıldınız? Şu anki görevinizden bahseder misiniz?

2003 yılının haziran ayında İSKİ Basın Müdürlüğü'nde çalışmaya başladım. Halen de burada devam ediyorum. Tanıtım filmleri hazırlama, metin yazarlığı, kurum adına çıkacak yayınlara editörlük yaptığım işlerin ana hattını oluşturuyor.

Dergâh dergisinde yazıyorsunuz. Hikâyelerinizin yayınlanmasıyla beraber hep iyi tepkiler aldınız. Keza kitabınız Asla Pes Etme'de güzel bir kabul gördü. Bu tepkiler sizde nasıl bir hale döndü? Siz ve kaleminiz nasıl etkilendiniz bunlardan?

Şu ara durgunum. İki yeni hikâye yazamama rağmen söylüyorum bunu. Mustafa Kutlu ikincisi daha zor olacak demişti ilk günlerde, o zaman anlamamıştım ama şimdi bunu daha iyi anlıyorum.

Eskiden bir olay beni tetiklediğinde yazıyordum. Şimdi ise ilk kitabın verdiği bir sorumluluk duygusu var, daha iyi cümleler bulabilmek için daha çok düşünüyorum.

Okuyucular yazarlarının dünyasının nasıl oluştuğunu hep merak ederler. Bildik bir soru olacak ama beğendiğiniz yazarlar kimlerdir? Hikâye anlayışınızı, üslubunuzu etkileyen yazarlar var mıdır?

Sevdiğim pek çok yazar var, bazı kitaplarını ya da bazı hikâyelerini, şiirlerini hatta bazı cümlelerini çok sevdiğim var. Saymak da zor oluyor böyle iç içe geçince. Doğulular ve batılılar var, eskiler var, yeniler var, liste uzayıp gidiyor...

En sevdiğiniz kelimeler nelerdir?

Ayrılmayıp, hiç biri gücenmesin, cümle kurarken hepsi lazım olabilir.

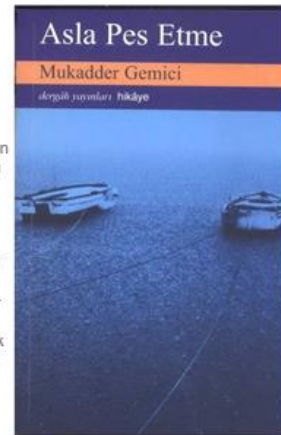
Unutamadığınız dönüp dönüp okuduğunuz bir kitap var mıdır?

Kuran-ı Kerim'i ve Muhammed Esed'in siyerini saymazsak dönüp dönüp okuduğum kitap yok. Bir de eski ve yenilerden oluşan okunması gereken kitaplar listesi o kadar kalabalık ki, benim başım dönüyor bazen. Listenin çokluğu ve vaktin azlığı canımı sıkıyor ama karınca misali satır satır gidiyorum.

Mukadder GEMİCİ kimdir?

1974'de İstanbul'da doğdu. 1996'da İ.Ü. Radyo –Tv Yayıncılığı'ndan mezun oldu. Uzun yıllar televizyonda kamera arkasında durdu. Hikâyeleri, Dergâh dergisinde yayımlandı. Evlidir. Hüseyin, Zeynep ile Asaf'ın da annesidir.

Kitaptan

"... Yalın söyleyemeyeceğine göre ağaçları belki anlatabilirdi Nermin Hanım'a. Bir kurban bayramı sabahı kendisi arayıp soracak kimsesi olmayan ya da annesi, babası, bir akrabası olsa bile bayramın ilk günü ziyaret edilecekler listesine giremeyen birkaç yurt sakiniyle, nöbetleri bayram sabahına denk geldiği için görevlilerin somurtkan bakışları altında geçirdikleri sessiz, ıssız bayram sabahlarının ağaçlarını. Öylece ağaçların altında bir bankta oturuyordu kızlardan biriyle. Adını bile hatırlamıyor şimdi kızın. "Bak seni halamla tanıştırayım" deyivermişti birden ağaçlara doğru bakıp. Kız merakla başını o tarafa dönmüştü. Eğri buğru ağaçlardan başka bir şey yoktu baktığı tarafta. "İşte orada" diyerek yerinden kalkıp, sarımsı ağaçlardan birine..."

Asla Pes Etme s. 19

Medeniyet

Değerli okuyucularım son iki yazımızda kültür konusu üzerinde yazmaya çalıştık. Yazımızda da medeniyet kavramı hakkında yazacağımızı söylemiştik. Medeniyet Türk Dil Kurumu Sözlüğünde "Uygarlık" olarak tanımlanmaktadır. "Medeniyet milletlerarası ortak değerler seviyesine yükselen anlayış, davranış ve yaşam vasıtalarının bütünüdür." Medeniyet kelime olarak Arapçadaki şehir manasındaki "medine" sözünden üretilmiştir.

Hep duymuşuzdur Batı(Garp) Medeniyeti, Doğu(Şark) Medeniyeti diye. Ama hiçbir tarihçi ya da aydın bir Fransız, Alman, İtalyan veya İran, Mısır medeniyetinden bahsetmemiştir. Ancak Alman, Fransız, Mısır kültürlerinden bahsetmiştir. Çünkü medeniyet bir çok kültürü bir daire şeklinde içine alan daha geniş anlam ifade eder. Bunun içindir ki Batı Medeniyeti, Şark medeniyeti, İslam medeniyeti denilebilmektedir.

Medeniyet kelimesi bir nevi milletler topluluğunu ifade eder. Kültürse sadece bir millete hastır. Medeniyete bu ölçüler içerisinde baktığımızda biz Doğu(Şark) medeniyeti çemberi içerisinde bulunmaktayız.

Medeniyetlerin yapısında dinler önemli rol oynamaktadırlar. Bu münasibetten dolayı aynı dinin inancı bir medeniyet dairesi içerisinde kabul edilmektedir. Doğu medeniyetinde İslam dininin, Batı medeniyetinde ise Hıristiyan dininin önemi sanırım tartışılmaz. Tarihte yaşanmış olan bir çok olay da bu sözü doğrulamaktadır. Mesela yıllarca birbirleriyle savaşan Batı devletleri Doğu devletlerine karşı bir savaş olduğunda birleşebilmektedirler; haçlı savaşlarında olduğu gibi. Bizim içinde bu durum geçerlidir.

Medeniyette kültürler bir birine dost olmasa bile bir inanış dairesi içerisinde toplanabilmektedirler. Yani inanışlar medeniyetin oluşmasında etken olmuşlardır. Tarihi zemin içerisinde onların(inançların) beraberce bir kader birliği etmeleri, bir irade altında olmaları da vardır. Bu gün Avrupa Birliği dediğimiz kuruluşun temelinde de bir inanç bağı vardır. Bugün Avrupa Topluluğu devletlerinin ne dilleri birdir ne de kültürleri birdir. Her biri farklı farklı dillere, gelenek ve göreneklere sahiptirler.

Geçmişte de Selçuklu ve Osmanlı İmparatorluğu devletlerinin temelinde de dini inanç büyük rol oynamıştır. Onun içindir ki medeniyetin temel mayası dindir diyebiliriz.

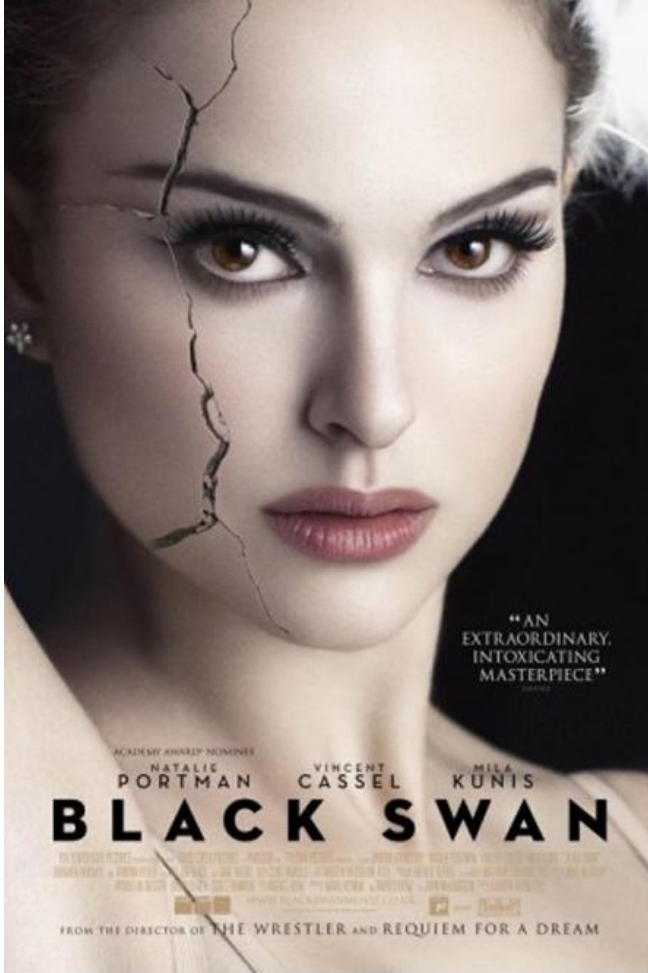
Medeniyet kavramı içerisinde önemli olan bir diğer unsurda fendir. Yani ilim, irfan ve teknolojidir. Biz toplum olarak kültürümüzü kolay kolay değiştirmek istemeyiz. Çünkü kültür millidir, sadece milletlere, topluluklara hastır. Kültürümüzden vazgeçmemiz imkânsızdır. Ama yaşantımızda büyük rol oynayan teknoloji Batı medeniyetinin ürünü olmasına rağmen bunu çok rahat bir şekilde benimsemekteyiz ve kullanmaktayız. Hatta hayatımızın vazgeçilmezleri olmaktadır. Medeniyetle kültür kavramlarına bu açıdan da bakmakta fayda vardır.

Bizler medeniyet olarak ilim irfan ve tekniğin zirvede olduğu ve Atatürk'ünde muasır medeniyetler dediği batı medeniyetine ulaşmayı kendimize hedef edinmişizdir.

Hatta ilimde, teknikte onlardan daha üstün olmaya çalışmalıyız. Çünkü güçlü medeniyetler zayıf medeniyetleri etkisi altına almaktadır. Bu durum da kaybetmek istemediğimiz kültürel değerlerin zedelenmesine yol açmaktadır. Şu bir gerçektir ki medeniyetlerdeki faydalı olan şeyler mutlaka alınmalı, kendi kültürel değerlerimize uyarlanarak kendi üstün medeniyetimizi oluşturmamızdır. Yoksa Mehmet Akif Ersoy'un dediği "Medeniyet dediği tek dışı kalmış çenavar"a yem oluruz.

*Basın Yayın Müdürüğü

Siyah Kuğu

yaşlanıyorum" diyen küçük kız Natalie Portman bu filmde oyunculuğun doruklarına çıkmış, bu başarı da kendisine 2011 Oscar ödüllerinde en iyi kadın oyuncu ödülünü kazandırmıştır.

Siyah Kuğu, sanatsal açıdan tartışmasız bir başyapıt. Filmin her dakikasında Nina psikolojik bir savaş veriyor. Sizde filmi izlerken kendinizi hesaba çekiyorsunuz. Neyi, ne kadar mükemmel ve kusursuz yapmaya çalışıyorsunuz? Karanlık taraflarınızı ne kadar biliyorsunuz? Kendinizi ne kadar tanıyor-sunuz? Ya da çocuklarınıza aslında hep kendi olmak istediklerinizi mi dayatıyorsunuz? Bale hocası rolüyle izleyenleri büyüleyen Vincent Cassel, Nina'ya; "kusursuzluk sadece kontrollü olmak değildir. Kusursuzluk aynı zamanda kendini serbest bırakmaktır." derken siz de düşüneceksiniz; kendinizi ne kadar serbest bırakabiliyorsunuz? Ya da kendinizi nasıl ve neye hapsediyorsunuz? Depresif bir kişilik olan, hayatın dengesini kuramamış Nina'yı izlerken siz de soracaksınız kendinize; hayatın dengesini ne kadar kurabilirsiniz, hayatın neresindesiniz...

Mükemmel bir psikolojik-gerilim filmi olan Siyah Kuğu 'nun müziklerini de Clint Mansell yapmış. Çoğu filmde müzik ve film ahengi pek tutmaz ancak bu filmde müzik filmle çok güzel örtüşmüş.

Psikolojik-gerilim filmleri sevmeyenler için film biraz yorucu ve sıkıcı olabilir ama sevenlerin de kesinlikle çok keyif alacağı, kendine has kurgusu ve tekniği olan bir film yapmış Darren Aronofsky. Bir insan ne zaman dibe vurur sorusuna "kusursuzluğu hissetmek kendini yok etmektir" karesiyle cevap bulacağınız bir son sizi bekliyor.

İyi seyirler...

İnsanlığın varoluşundan beri siyah ve beyaz savaşır. Beyaz der ki; duruluk, sadelik, zarıflık olsun, siyah der ki; hayır! İhtiras, hırs, şehvet olsun. İnsanın ruhu da verir bu savaşı sürekli. Kimisinin siyahı fazladır, kimisinin beyazı. Herkesin ruhunda bir ikiye bölünmüşlük vardır. "Requiem For A Dream" (Bir Rüya İçin Ağıt) ve "Pi" filmleriyle adından çokça söz ettiren Darren Aronofsky'nin yönetmenliğini yaptığı Siyah Kuğu filmi, tam da bu bölünmüşlüğü anlatıyor.

New York'ta yaşayan, depresyon, blumiya ve şizofreni rahatsızlıkları olan ancak kusursuz dans eden bir balerindir Nina. Eski bir balerin olan annesinin kendisine sürekli 12 yaşında bir kız çocuğu gibi davranması nedeniyle özgüvensiz, asosyal bir kişilik durumuna gelmiştir. Nina duru, çalkantısız, sade, zarif bir kızdır. Ama klasik bir bale oyunu olan Kuğu Gölü Balesi'nin yeni bir gösterimi olacak Siyah Kuğu'da hem duru, sade, zarif Beyaz Kuğu'yu hem de hırslı, şehvetli, ihtiraslı Siyah Kuğu'yu canlandıracak bir balerine ihtiyaç vardır. Bale hocası Leroy, Nina'ya sürekli içindeki karanlık tarafı ortaya çıkarması için psikolojik baskı yapmaktadır. Aksi halde Leroy'u etkilemeyi başaran ve siyah Kuğu'nun tam karşılığı olan Lily başrolü alacaktır. Nina hem rakibiyle savaşmakta hem de içindeki karanlık tarafı ortaya çıkarmaya uğraşmaktadır. Nina bunu başarır ancak bu karanlık tarafı kendisinin de sonu olur. Unutulmaz Leon filminde elinde saksısıyla dolaşıp "ben büyümeyi bitirdim

Cenk Zamanı

Savaş bir kılıç darbesiyle galip ve mağlubu belirlemeye muktedir olsaydı eğer, en mutlu ve yiğit insanlar en azılı caniler olurdu desek... Yanılmış mı oluruz?

Temir 15 inde ıssız bir hayatı kimsesiz bir dağda sadece kendisiyle paylaşan yalnız bir yeni yetmedir.'Er'kek ve ergen kendi dünyasında ürkek yiğit. Kimsesiz yaşantısıyla çobanlık yaparak hayatını sürdürür. Binali ise bütün dağların son hükümdarı sureti insan namı aslan heybetlilerin en heybetlisi bütün haşmetiyle korkusuzca yaşamaktadır.

Bu iki karakterin hayatı Binali'nin yaralanması ve Temrin'in onu kimsesiz dağda bulması ile kesişir. Binali çaresiz ve güçsüz bir şekilde baygın yatmaktadır. Temrin elinden geleni yapar ve Binali 'yi iyileştirmeye çalışır. Zamanla kendine gelen Binali kendisini aciz ve zayıf Temrin'e (yani dünkü çocuk)muhtaç halde görünce bunu kendine yediremez ve alıştığı üzere buyruklar vermeye başlar.

Ama Temrin beklenenin üstünde bir cesaretle Binali'ye direnir. Ne yapar eder ama Binali Temrin'e hükmedemez. Aradan geçen zaman içinde Binali iyileşir ve intikam hırsıyla geri döner. Ne olursa olsun bu küçük çocuktan öcünü alacak ona erkekliliğini ve gücünü ispat edecektir. Büyük bir cenk başlar. 'Kuru bir can için boyun eğmem' ifadesiyle de Binali'yi ezen Temrin kendisini çırılçıplak ve savunmasız bir darağacında bulur. Binali için asıl hesaplaşma şimdi başlamıştır. Temrin'in darağacında ölüme tutsak edildiği gece Binali için ruhunu sorguladığı kanlı bir düşün gecesine dönmüştür. Hayatı bir bir sıralanır zihninde. Dağların hükümdarı Binali'nin bir baba hissiyatıyla Temrin'e anlık da olsa şefkat duyması ile içinde bir pişmanlık da belirir. Görünen gücünün ardında saklanan gizli hüznü sahnede an be an hissedirir izleyici. İri vücudu anında aciz yeni doğmuş bir bebeğe döner. Bu iç muhasebeye dayanmayan Binali Temrin'i asılı olduğu darağacından kurtarır. Fakat banış sağlanmayacak; cenk sona ermeyecektir. Temir dağları inleyen feryadıyla sahneyi inletir;

Binali : "Artık iki kişi değiliz. Ben tekim."

1986 da Murathan Mungan'ın Cenk Hikayeleri adlı kitabının Binali ile Temir öyküsünden uyarlanan oyun; Binali, Temir ve hikaye anlatıcısı olmak üzere üç kişiden ibarettir. Sahnenin dışında oyuncuların seyirci arasında fazlaca yer aldığı oyunun izlenirliğine en büyük katkı hikayeyi anlatan kişinin olağanüstü performansındır. Daha çok er kişi 'erkek' dünyasının hissedildiği kadın cinsinin adının dahi anılmadığı bir hikayede kadınsız bir dünyanın naiflikten ve incelikten ne kadar uzak olduğunu görmek de mümkündür. İnsanların birbirini ötekileştirmesinin en büyük belirtisinin 'günümüzdeki karşılığının aksine' iktidar hırsıyla gerçekleştiği 'birilerine hükümdar olma' algısını erkeklerin sadece kadın dünyasına saldırarak gerçekleştirmediğini kadınsız bir oyundan çıkarım yaparak anlayabiliriz. 'Er'kek algısının cinsel kimlik bunalımıyla da sorgulandığı oyunun en can alıcı noktası ise ikili bir güç sembolü olarak sunulan Binali ve Temrin'in sonsuz sevgi arayışı olmuştur. Hayata karşı umutsuz ve tatminsiz bu iki kişinin birbirinde elde edemediği sevgiyi daha hangi surlarda arayacakları huzur veren bir teslimiyetle büyük bir aşk'a kavuşup kavuşamayacakları soru işareti olarak kalır. Sahneden bir kişi diğerinin tetiğe basmasıyla kaybolup gidecektir. Kalan taraf ise ya aşk'ı bulacaktır. Ya da cenk edecek başka sözümona yiğitler arayacaktır.

Murathan Mungan'ın yazdığı, Yıldırım Fikret Urağ'ın uyarlayıp yönettiği oyunda; Haldun Ergüvenç, Gün Koper, Ahmet Özarslan rol alıyor.

İstanbul'un nesini sevelim?

Bir yandan Süleymaniye'si, Ayasofya'sı, Sultanahmet'i, Eyüb Sultan'ı, ulemaları, âlimleri ile tanıyıp sevdiğimiz İstanbul, diğer yanda ise, tüm güzelliklerine gölge düşürmeye çalışan çirkinlik abidesi olarak sayabileceğimiz plazaları ile silüetine olumsuz müdahale edilen bir İstanbul var.

İnsan sormadan edemiyor kendine, İstanbul'u neden sevelim, nesini sevelim? İnsanı, esnaflı, muhabbeti, havası bir yana bir uçtan uca geçmek için trafikte çekilen çileyi dikenden sayar isek, gülü seven dikene katlanır misali, İstanbul sevenler, bu olumsuzlukları dikenden mi saymakta?

Mustafa Armağan "Osmanlı'yı İmparatorluk Yapan Şehir: İstanbul" isimli kitabında; İstanbul'u beton duvarlar ve çelik kartpostallar içinde değil, Cankurtaran'da, Kocamustafapaşa'da, Zeyrek'te, Ayvansaray'da, Fener'de, Çengelköy'de, Beyoğlu'nun arka sokaklarında ve dahi "gecekondu" veya "kenar" semtler diye burun kıvrduğumuz varoşlarda daha iyi anlıyorum ve "bu" İstanbul'u da çok seviyorum der.

Ben de İstanbul'un nesini sevelim diye merak ettim ve sordum, şöyle cevaplar aldım:

Seda Çalımfidan: (Yazı İşleri Müdürlüğü) İstanbul bütün tarihattardan icazet almış bir şehir. Her şehirden bir parça vardır onda.72 milletli barındırmaya gücü yetmiş. Taşı toprağı altından mı gerçekten bilemiyorum ama benim kalbimin başkenti olduğu kesin...

İlknur İlhan: (Bilgi İşlem Müdürlüğü) İstanbul'un silüeti; görkemli Süleymaniye, tüm tarihi ihtişamıyla Ayasofya, güneşin batarken denize düşen o kor ateş kızılı gölgesi, tüm bunlar ve vazgeçilmez İstanbul... Bir de uzun asırlık çınarları var tabii, gücü ve yüceliği temsil ederler ki o kadar tarihi simgelerdir.

Esra Özer: (Boğaziçi İmar Müd.) İstanbul'un benim için yeri ayrı. Ben burada doğdum, burada büyüdüm, burada ağladım, burada güldüm. Anlaşamadığımız noktalar da oldu kendisiyle ama çoğunlukla dost oldu bana. Silüeti gün geçtikçe değişiyor, gözümde nostaljik bir şehir gibi kalacak diye de korkmuyorum değilim. Bazen betonun soğukluğu yüzüme çarpıyor, böyle zamanlarda Boğaz koşuyor imdadıma. İkinci boğazımız da olacaktı, ne diyelim, iyi ki İstanbul var.

Merve Aşkın: (İnsan Kaynakları Müd.) İstanbul'un çözemediğim bir mistik hali var. İnsanoğlunu en çok cezbeden şeylerden biridir merak. İstanbul işte tam da bu yönüyle size çeşitli sürprizler sunuyor. Hiçbir zaman tam manasıyla gezeniyorsun İstanbul'u. Gezilmemiş bir sokak ya da bir semt muhakkak oluyor. Ya da gezdiğiniz bir sokakta daha önce görmediğiniz bir ayrıntı gözünüze takılıyor, küçük mutluluklar sunuyor size. Bu yönüyle Osmanlı'dan küçük bir işleme, Bizans'tan bir sütun başıyla hemen hemen her yerde karşılaşmak mümkün iken şimdi ben soruyorum size, dünyada başka hangi şehirde hem Doğunun hem de

Batının bu denli yoğun koklandığı bir şehir var?

Kadir Peker: (İnsan Kaynakları Müd.) Peygamberimizin hadisine mazhar olan bir şehir olduğu için seviyorum. Boğazını, Kız Kulesini seviyorum. Vapur ile geçerken martıların seyahatime eşlik etmesini ve simidimi onlarla paylaşmayı seviyorum.

Çisem Top: (Yol Bakım Onarım Müd.) İstanbul deyip yaşadığımız kent bence hayallerin başkenti. Öyle bir büyü ki o hayallere kapılıp gidiyor insan. hayali uğruna her şeyi yapıyor.yani İstanbul hayalleri yıkıyor bence değiştiriyor...eşi benzeri olmayan nasıl bakarsak, öyle gördüğümüz ne görmek istiyorsak onu yaşadığımız bir rüya. Diyorum ki herkes kendi resmini çiziyor, istediği renkle boyuyor. Çizdiklerimiz, onlara yüklediğimiz anlamlar kadar bu yüzden seviyorum İstanbul'u.

Şemsi İbaş: (Güvenlik Müd.) Aslında seviyor musun diye sorman lazımdı. Artık alışmışız buraya, aslında ben akşam eşimle balkonda oturup keyiflenmeyi seviyorum ☺ Bazen kafa dinlemek için başka şehre gideriz, ama özeriz yine burayı.

Cevaplar bu şekilde, genelde sakinler, İstanbul'u sevmekten yana. İnsan sevdiğini üzer mi hiç diyoruz, fethi müjdelenen, kutsal şehir İstanbul'a ihanet etmeyip, kıymet bilmeye, onu "anlamaya" gayret etmeli diyoruz.

*Deprem ve Zemin İnceleme Müdürlüğü
Fotoğraf: Merve AŞKIN- İnsan Kaynakları Müdürlüğü

Ulaşım ve Trafik

İstanbul nüfusu, tarihi fonksiyonu ve coğrafik durumundan dolayı Türkiye'nin 1.dereceden tek ilidir.

Ankara başkent olması nedeniyle 2.dereceden tek ilimizdir. İzmir nüfus sayısı, demografik yapısı, kültürü ve tarihi yapıyla farklı bir misyonu teşkil etmesi nedeniyle 3.dereceden tek ilimizdir.

Diğer derecelere geçmeden bu üç derece farkını ve bu farkların ulaşım zihniyetini değerlendirelim.

1.derece: dünyanın belli başlı toplulukların oluşturduğu devletlerde (Brezilya, Çin, Mısır, Almanya, Amerika, İran, Kanada ve Rusya vb...) başkentler o devletin gelişmişlik/nüfus fazlalığı açısından 1.derece olan illerden/eyaletlerden ayrılırlar. Bu açıdan bakıldığında İstanbul-Ankara ayrımı bariz bir şekilde ortaya çıkar. Bu kendini ulaşım zihniyetinde gösterir. Basit bir algılamayla Ankara/Kızılay ile İstanbul/Aksaray ulaşım ağı göz önüne alındığında fark bariz şekilde ortaya çıkar. Ankara'da resmi yaşamın verdiği disiplin ve düzen, İstanbul'da ise sivil inisiyatif/sivil itaat-sizlik ortaya çıkar bu bir merkez kabul edilirse ve şehir geneline yayılmaya çalışılırsa, şehirlerarası yolların bile bu iki şehirle bağlantı şekilleri ortaya çıkar. Çünkü bir "şehir"i, şehir olması nedeniyle diğer şehirlerden tecrit ederek düşünmek şehir/medeni mantığını kavrayamamak olarak algılanmalıdır.

Burada Ankara ile İstanbul'u karşılaştırmaktan ziyade bu iki şehir üzerinden ulaşım mantığına varmaktır. Başkentler uluslar arası ilişkilerde resmi misafirle, resmi konutlar ve devletin resmi kurumlarının görkemiyle veya yerleşimiyle tamamen bir sistematik bir yapıya benziyor bu gözlemler merkez/çevre ayrımını göz ardı etmeden yapılamaz. Gelelim İstanbul'a diğer bir değişle padişahlar/tarihi şehrine burada ilk göze çarpan imparatorluktan kalma olması nedeniyle farklı değer yargılarının hâkim olduğu toplumların belli bir yerleşim alanlarını belirtmeleri, bu da şehir olmanın en önemliden ziyade, en üstün özelliklerinden birisidir. Ve bu ister istemez ulaşımına yansıyor. Bu topluluklar birbirleriyle fazla kaynaşmadan bir şehirde ortak yaşanılmasının çözümünü herkes kendi zihniyet akabinde imkânlar dâhilinde ulaşım ağını kurmuş bu ulaşım zihniyetinin farklılığı ve ulaşım ağlarının çokluğu nedeniyle İstanbul'da zahiren bir trafik sorunu varmış itibahını veriyor/veriyorlar. Aslında temel mesele ulaşım zihniyetinin doğurduğu ulaşım ağlarının çokluğu ve bu ağları idare edenlerin şehir hayatındaki yer coğrafik ve nüfus/nüfuzudur.

Velhasılı kelimeler ulaşım bir insanın kanın vücudundaki dolaşımıdır. Damar tıkanıklığı hayatı nasıl etkiliyorsa, özellikle hareketliliği ulaşımında şehir hayatını hareketli veya hareketsiz kılar. Bu kadar öneme haiz bir konunun bu kadar dar bir alanda ve tek bir perspektiften yaklaşmak zor ve yanıltıcıdır. Ulaşımın istenen gaye bu ve benzeri gibi konuların önemini hatırlatmak ve içinde bulunduğumuz hayatın güzelleşmesi ve kolaylaşması için sarf edilecek çabanın böyle konulara yoğunluklu bir şekilde teksif edilmesidir. Sağlıcakla kalınız...

Tesislerimizin en gözdesi 'Gözdağı'

Sümbül kokularını içinizde hissederek, İstanbul'un ve Marmara denizinin muhteşem manzarası eşliğinde, meşhur Süleymaniye Çorbası ve Gözdağı kebabını zevkle yiyebileceğiniz tek mekân Gözdağı Tesisleri...

Tesis Amiri Recep Yıldız Bey'den tesisin özellikleri hakkında bilgi aldık.

Büyükşehir Ailesi- Gözdağı tesisi ne zaman kuruldu. Bulunduğu mevki ve özellikleri hakkında bilgi verir misiniz?

Recep YILDIZ- Tesisimiz Pendik ilçesine bağlı Dumlupınar mahallesinde 1992 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından kuruldu. 206 metre yükseklikte yaklaşık ikiyüz dönümlük bir korunun zirvesinde yer alır. Aşağıdan baktığınızda göremediğiniz, yeşillikler içinde gizlenmiş ahşap mimarisiyle Kartal yuvasını andırır.

Tesisimiz, Çamlıca Tepesinden sonra İstanbul'u en güzel seyredebileceğiniz bir tepede yer alıyor. Tesisin dört tarafından farklı manzarayla karşılaşabilirsiniz. Önümüzde adalar, karşımızda Çınarcık köşesi, Yalova hatta hava güzel olduğunda Uludağ tepesini dahi görebiliyorsunuz.

Çardak bölümünde oturan müşterilerimiz Sabiha Gökçen hava alanına uçakların iniş kalkışını kuşbakışı olarak izleyebiliyor. Hafta sonunda ailece gelen müşterilerimiz, tesis içindeki seyir çardakları, piknik alanları ve çocuk parkında ailece doğal bir ortamda hafta sonunu en güzel şekilde geçirmenin tadına varıyor.

B.A- Gözdağı ismi nereden geliyor?

R.Y- Gözdağı tepesinde eskiden göz şeklinde su pınarları olduğundan bu adı almış. Kuru önceden ait olduğu şahsın ismiyle Ali Basrı tepesi olarak da anılmış. İstanbul Büyükşehir Belediyesine geçtikten sonra Gözdağı Korusu olarak anılmaya başlandı. Kayıtlara geçirilmemiş olsa da ismi İstanbul'un "Sekizinci Tepesi" olarak da söylenir. Diğer adıyla "Sekizinci saklı tepe" diyebiliriz.

B.A - Müthiş bir manzaranız var günün hangi saatinde gelmemizi tavsiye edersiniz.?

R.Y- Günün her saatinde farklı manzara seyredebilirsiniz. Gündüz İstanbul'un etkileyici görünümü karşısında çayınızı içebilirsiniz, gece İstanbul ve adaları ışıl ışıl renklerle seyredebilir, denizde yakamozları izleyebilirsiniz.

B.A-Müşterileriniz arasında müdavimleriniz var mı?

R.Y- İş sahipleri, Marmara Hastanesi doktorları öğlen yemeği saatinde bizi tercih ediyorlar. Yemeklerimizin özelliği hem de fiyatlarımız halkımız için makul seviyede. Hafta sonu günleri hariç çeşitli toplantı yemekleri nişan düğün gibi davetlerde ellibeş seksen kişilik grupları ağırlayabiliyoruz. Halkımıza nezih bir ortam ve uygun fiyatlarla hizmet veriyoruz. Her yıl müşterilerimizin sayısı artıyor. Kafeterya bölümünde müşterilerimize köfte ekmek, pizza, gözleme, içecek sunuyoruz. Yemek bölümünde çorba, et tavuk ızgara çeşitleri, sebze yemekleri ve tatlı çeşitlerimiz yer alıyor.

B.A-En çok tercih edilen yemeğiniz hangisi?

R.Y- Müşterilerimizin özellikle tesisimize yemek için geldiği diğer tesislerde olmayan Gözdağına has Gözdağı Kebabı ve Süleymaniye Çorbamız var.

Süleymaniye çorbası ve Gözdağı Kebabının tarifini aççıbaşı Saffet Özkul'dan alalım.

Süleymaniye çorbası
Malzemeler:
200 gr aşurelik buğday
Yarım paket margarin
1 soğan
100 gr kırmızı mercimek
İki diş sarımsak
1 tane havuç
200 gr ispanak
3 kaşık un
Bir miktar tel şehriye
Tuz, karabiber, pul biber

Hazırlanışı:
Buğday akşamdan ıslatılır, sonra buğday ayrıca pişirilir. Mercimeklerde ayrı pişirilir. Soğan ince şekilde doğranır yarım paket margarinle pembeleşinceye kadar kavrulur. Sarımsak ilave edilir. Un ve salça ilave edilerek hafif kavrulur sonra suyu verilir et suyu olması tercih edilir. Ispanaklar hafif şekilde blendırdan geçirildikten sonra ilave edilir. Havuç rendelenmiş olarak ilave edilir. Mercimek ve buğday kendi suyu ile ilave edilir. Tercihe göre tel şehriye ilave edilebilir. Tuz ilave edilir. 10 dakika kaynatıldıktan sonra üzerine karabiber veya pul biber ile birlikte servis yapılabilir.

Gözdağı Kebab
Malzemeler:
100 gr bonfile
100 pilıç but
100 gr rendelenmiş patates
200 gr yoğurt
50 gr tereyağı
Yeterli miktarda tuz
Çeyrek domates
2 adet biber yeterli miktarda pul biber
1-2 diş sarımsak

Hazırlanışı:
Rende patates kızartılır. Yoğurdu sarımsaklanır. Bonfile ve tavuk tavada tereyağı ile sotelenir. Patatesi güvence koyarak, üzerine sarımsaklı yoğurdu yayılır. Yoğurdun üzerine bonfile ve tavuk eti yerleştirilir. Tava da kızartılmış, biber ve domates üzerine koyulduktan sonra sıcak sıcak servis yapılır.

Gözdağı Kebabının özelliği; Patateslerin daha kıtır olması için patatesler rendelendikten sonra iki saat suda bekletilir, sonra da nişastası çıkıncaya kadar bol su ile yıkanır. Et bonfile veya antrikottan seçilir. Sarımsaklı yoğurt, kırmızı, beyaz et karışımı ve patates kebabın ayrıcalıklı özelliğidir. Şu ana kadar en çok tercih edilen yemeklerimizden birisidir.

Şule AKMİRZA'nın kuru çiçek tabloları kitaplaştı...

Şule Akmirza, yıllardır dokunduğu, baktığı çiçeklerin çabucak solup gitmesine gönlü razı olmamış, onların renklerini ve canlılıklarını korumak için çiçeklerini kurutmaya başlamış. Gelin çiçekleri olan papatyalar, hüzünlü karanfiller, bir çocuk gülümsemesi gibi olan menekşeleri, sonbahar habercisi yaprakları, asil laleleri kütüphanesindeki kitaplarla arkadaş etmiş, yitip gitmelerine, eskiyip yok olmalarına izin vermemiş. Kuruttuğu çiçekleri çeşitli fonlar üzerinde şekiller vererek yaptığı tablolarında ebru ve tezhip sanatlarından da esintilere yer vermiş. Çalışmalarını açtığı kuru çiçek tabloları sergileriyle çiçekseverlerle buluşturmuştur.

Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi (2003 yılı)
Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi (2004 yılı)
Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi (2005 yılı)
Beyoğlu Belediyesi Beyoğlu Sanat Galerisi (2006 yılı)
Vakıfbank Fuaye Sergi Salonu (2008 yılı)
Topkapı Sarı Lale Yansımaları Sergisi (2008 yılı)
Beyoğlu Belediyesi Mali Müşavirler Odası (2010 yılı)

Şimdi bu kitapta çiçekleri ölümsüzleştirmiş gelecekte bu ve benzeri bir uğraşla meşgul olacak kişilere bir kaynak, bir rehber meydana getirmiştir. Bu işin meraklıları için örnek olacaktır. Kitabın içinde kurmuş çiçekleri değil de renkli yağlı boya tablosuna bakıyormuş hissi uyandırıyor. Estetik ve zarafet uyum içinde. Hepsinin kendince bir dili olmuş, sabrın ve sevginin hikâyesini oluşturmuşlar. Şule Akmirza'nın bu kitabı Kültür Aş. Yayınlarından çıkan alanında basılmış tek kaynak kitaptır. Çiçeklerin yok olup gitmesine izin vermeyecek kişilere duyurulur

*Yazı İşleri Müdürüğü

sizden gelenler

11Mart 2011 Depremi anısına Japon Halkına İthaf Edilmiştir.

Yuriga Kasabası (Deprem öncesindeki ve sonrasındaki hava fotoğrafları)

YURİAGE'NİN BAHÇELERİ

Yuriga'nın mis kokulu bahçelerinde
Büyümüştük...
Bezenmiş Sakuralarla
O narin dallarında
Kah nehrinde gezerdik
Kah denizinde
Korkmadan enginlerde...
O eşsiz havayı
Çekerek
İçimize aşkla,
Yürüdük doğanın kalbine
Ama bir gün...
Yenildik mi yoksa
Bahçelerimizi teslim ederken
Simsiyah dalgalara
O duman ki evlerimizden yükselirken
Ve kapkara çamur deryası
Örterken
Tüm güzellikleri...
Yeni bir gün doğacak
Biliyoruz bunu biz
Bir günün ardından
Taze bahar fısıltılarıyla
Toprağın filizleriyle yeniden
Söyleyecek kulağımıza
Biz buradayız, buradayız...

Alpaslan Hamdi KUZUCUOĞLU
Deprem Risk Yönetimi ve Kentsel İyileştirme Daire Başkanlığı
Alpaslan.kuzucuoglu@ibb.gov.tr

ESKİMEZ YAZI

Dehr ile değişmez gül senin namın,
Dikensiz dallanan bahçelerle kal.
Divandan inmesin mahur makamın,
İtriden dillenen nağmelerle kal.

Munzur'un başında taze kar gibi,
Mevlaya el açan tövbekar gibi,
Som altın kadehte saf kevser gibi,
"Aden"de yılanan bağdelerle kal.

Hatırla baharda bal-kovan ile,
Akrepten ayrılan yelkovan ile,
Her saat başında yakınen bile,
Gurbetten yollanan buğselerle kal.

6+5

Celalettin Uçar
Yapı İşleri Müdürlüğü

PIŞMANLIK DUY

Çeken bilir şu dünyanın kahrını
Gezen bilir vatanının toprağını
Batisında yaz, doğusunda kış olduğunu
Mehmetçik bilir dağlardaki düşmanımızı
Sende gel ey insanoğlu bırak bu öfkeyi
Celallenme düşün şu güzel yavrunun geleceğini
Gözlerindeki parıldayan ışıltıyı
Gel söndürme af dile bağışla onu ailesine
Sev kendini sev milletini etrafındakileri
Suçunu kabul et haksızım, pişmanım deki
De ki ALLAH'TA sevsin kulda sevsin seni...

Hatice AKSANOĞLU
25.08.1993
Saat:16.30

Kanımdaki gül dikenleri

Kafiyesiz kalmış ömrün
gözlerinde susmuş hayat
Ömrü(n)m hangi muammanın uçurumudur..

ayrılık sarkar gecenin ayazına
sargı kılmaz ki
çıplak yara
yakınlığı kör kılan..

Kemikleri batıyor gözlerime gecenin
yarını bilmeden yatıyor
ben susunca konuşan şehir
sen söyle o halde
Hangi ölümlü yıkanır ki cehennem
Hangi ölümlü bekler ki kabir
Nefes almaz ağlayan gözler
toprağın çocukları nasıl ?

Köpeklerin çanağıymış göz-çanağım
Akrep silahlı da ölünür
Ağır suyla da
Varsın çılgın atan kadınlar
Çaput yutsunlar patiska ardından
Benim bir Yarım var..

Levh-i mahfuzdur kanımdaki Gül..

Uzak diyarlardan savrulan toz
Savurur can kuşumu kimse bilmez

Kim bilir ki
Canıma kan düştü
Canıma zan
Beni benden Aliver...

Abdülkadir ÖZTÜRK
Ulaşım Koordinasyon Müdürlüğü

DeRüNi MeSaJLaR – YeNi-(Sayfa: 3 Sıra: 75)

Zaman üstü zamanında kaderin,
Vurulmuşum can evimde izi var;
Bir ucu ezelde meğul ve derin;
Seziyorum bir sevdanın gizi var;
Zaman üstü zamanında kaderin.

Elimde takdirin keskin bıçağı;
Bakmışım didara belli ki bir dem
Mestane başlamış melâmet çağı;
Ayuçların kesik, dağlanmış sinem;
Elimde takdirin keskin bıçağı;

Kundaklanmış canım, balçık içinde;
Hafızam silinmiş meğâlelerle
Aklım kayıp olmuş nasıl, niçinde;
Ruhum imdat ister tiz nâlelerle
Kundaklanmış canım, balçık içinde

Tenhalara davet ediyor beni;
Sesleniyor, ta içinden, canımın.
Silkeliyor, sağır, sarsak bedeni;
Emrine veriyor, heyecanımın;
Tenhalara davet ediyor beni

Sevgisiyle her an bedenim ruhum
Zahirim, batırım ona ayandır
İçimde sevgi var gerisi mevhum
Sevgiyi duyuran, sevgi duyandır
Sevgisiyle her an bedenim ruhum

Kalbimden geçeni bilmesi ne ki
Dinlemekte, ayak sesini dahi
Tenha dediği yer temiz sine ki
İlm-i ledün kaynağıdır; Evvâhî
Kalbimden geçeni bilmesi ne ki
13/04/2011 – Evvahi'Osman ŞENER

Kadıköy Beyazmasa'da bir sabah

Geçenlerde bizim büroya iki "velet" geldi...
 Hani, köy ilkokullarında olur ya bumundan akanlar akmıştır ama o farkında değildir filan.
 Kimine iğrenç gelse de ben pek severim öyle çocukları.
 Öğretmenlik yaptığım, o kısacık zamanda en fazla canımdan can bildiklerim hep öyle tipler olmuştur.
 Bu gelenler de onlardandı.
 Ellerinde selpak,
 Daldılar büroya,
 "Abla selpak lazım mı?"
 "Gel bakalım şaşkın!" dedim "zabita bürosuna gelen seyyar da ilk kez görüyorum".
 Bir duraladı Nurullah (ufak olanı)
 Hızlıca bir göz atıp kapıyla arasındaki mesafeyi ölçtü Ebu Bekir.
 Büroda çoğunluk anne-baba.
 Haliyle herkesin çekmecesinde çikolata da var tabii
 Bir de masamızda Beyazmasa şekerleri.
 Dur kaçma diye teskin etmemiz zaman aldı ama ikna ettik güç bela.
 Korkmuş da olsa çocuk işte, çikolataya kandı.
 Biz de mendillerinden aldık!
 Ama arada konuşmaları bizi kırdı geçirdi.
 Ebu Bekir(boyu daha uzunca olan) "lan yakalandıysak yakalandık; ayaklarıma kara sular indi otururum hiç olmazsa!" dedi
 Okuldan arkadaşlarını.
 Nurullah üç kardeşin en büyüğü, daha onbir yaşında. Aslen Vanlılar ama babası İğdir'da çalışıyormuş.
 Kadıköy büromuzdaki zabita amirinin adı da Nurullah.
 Zabita amiri olasin inşallah dedik gülerek.
 Ciddileşti birden.
 Abla bizi zabita da yakalıyor polis de yakalıyor ama polis korkutuyor zabita çok iyi dedi.
 İBB'de çalışmayı çok sevdiğimi düşündüm cidden.

Kadıköy'e her gelişinizde gelin bana da uğrayın dedim
 Burası "Kadıköy mü!" dediler şaşkın şaşkın...
 Meğerse otobüs nereye götürürse binip gidiyorlarmış satış için.
 Nurullah evin erkeği imiş
 "Bir fotoğrafını çekmeden yollamam" dedim. Arada birbirleri arasındaki didişmeleri de o kadar güldürdü ki bizi. Bilerek yapmıyorlardı ama değme stand-up'çılara taş çıkartıyorlardı.
 O kadar masum. O kadar dünyadan bihaber. O kadar İstanbul selinde sürüklenen...
 Sonra acıkmış olacaklarını düşündüm.
 Öyle ya bahar? Gençlik? Ağrılan tabanlar? Fukaralık?
 Hadi size yemek ısmartayayım dedim.
 Birlikte çıktık bürodan.

ilginç başvurular

Bu bölümdeki başvurular İBB Halkla İlişkiler Müdürlüğü'nden alınmıştır. Başvurulardaki ad-soyadı, telefon bilgileri silinmiş; ancak bundan başka metne hiçbir müdahale yapılmamıştır. Anlatım bozuklukları ile imla yanlışlıkları da aynen muhafaza edilmiştir. İşte bu sayımızın ilginç başvuruları...

5 BAŞVURU AÇIKLAMASI:
Kısmeti biraz sıkıntılı yaş 40 dikili ağaç yok işdüzeni yok neyse

4 BAŞVURU AÇIKLAMASI:
YENİKÖY MEZARLIĞINDA 5 ADA 5.SOKAK YUSUF YÜKSELE AİT KABRİSTANIN YANINDA BULUNAN DUT AĞACININ DALLARININ BUDANMASINI YADA KÖKÜNDEN KESİLMESİNİ TALEP EDİYORUM .ÇÜNKÜ YAZIN ÇOK PİS OLUYOR VE İNSANLAR PİKNİK YAPMAYA GELDİKLERİ İÇİN MEZARADA ZARAR VERİYORLAR

3 BAŞVURU AÇIKLAMASI:
son zamanlarda biz yehovanın şahitleriyiz adı altında 2 kişi sürekli olarak mahallenizin kapılarını tek tek çalmakta ve mukaddes kitap adlı bir kitaptan bahsetmektedirler.bu kişilerin asıl amaçlarının hristiyanlığı yaymakta olduğu açıkça bellidir.bu kişilere acil müdahale edilmesini istiyorum yoksa benim müdahalem çok çok kötü olacaktır

2 BAŞVURU AÇIKLAMASI:
Tuzla Hayvan mezarlığına 5 gün önce köpeğimi gömdüm. Dediler ki hiç bir işaretleme yapamıyorsunuz. Neden? Benle 17 sene yaşamış Allah ın yarattığı ümmet in yeri neden belli olamıyor? Şikayet edenler merhametten yoksun insanlar gidip görmesinler rahatsız olduklarını.İslam dininde mabet şeklinde mezar insan mezarında da günahtır. Sadece taş dilir etrafı çevrilir abartmadan. Böyle kural koyun madem öyle.. Dünyada sadece biz yaratılmadık.Onları görmezden gelenler Bir kadın, bir kediyi hapsedip, yiyecek içecek vermedi. Bir şey bulup yemesi için de serbest bırakmadı. Kedi öldü, kadın da bu yüzden Cehenneme müstahak oldu.) [Buhari] (Susuz bir mümin, kuyuya inip su içti. Bir köpek de kuyunun ağzında susuzluktan bitkin vaziyette bekliyordu. O kimse, bu hayvana acıyıp, ayakkabısı ile köpeğe su verdi. Bu hareketten Allahü teâlâ razı oldu. O kimseyi Cennete koydu.) [Müslim] (Yerdeki mahluklara acımayana, gökteki melekler acımaz.) [Taberani] Kur'an'ın bazı sûrelerinin çeşitli hayvan adlarını taşıdığı görülmektedir: Bakara (İnek) Sûresi, Nahl (Ari) Sûresi, Ankebut (Örümcek) Sûresi, Neml (Karıncı) Sûresi.

1 BAŞVURU AÇIKLAMASI:
Sabah gördüğüm bir manzara beni çok üzdü. İşe gelirken yolda bir araba kaza yapmıştı. Ona bakarken az ilerisinde iki temizlik görevlisi dikkatimi çekti. Kazayla ilgili bir kırıntıyı topluyolar düşüncesiyle dikkatlice baktım. Ve o anda patisiyle çöp poşetine girmek için direnen yaralı bir kedi gördüm. O anda neye uğradığımı şaşırđım, önce polisi aradım. Oradan belediyeyi orayı burayı. Olumlu hiçbir yere ulaşamadım. İş yerine gelince İ.B.B ye şikayet olarak bildirdim. Yardım istedim. Umarım ölmemiştir.

Düşünsenize yolda yaralı diye bir canı poşete atıp çöp kamyonuna atacaklar. Ve yaşama hakkını tamamen elinden alacaklar. Ne o belki üsüdü diye bir arabanın motoruna girdi diye. Yolda istemediği halde kaza geçirdi diye:)

ÇÖZÜM AÇIKLAMASI:
Müdürlüğümüze ilemiş olduğunuz başvurunuzla ilgili İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atık Yönetimi Müdürlüğü ile görüşülmüştür. Görüşme neticesinde tarafımıza verilen bilgi aşağıdaki gibidir; Bahsi geçen yerde gerçekleşen olay şu şekildedir. Sabah saatlerinde Cennet ve Beşyol durağı arası metrobüs yolu üzerinde kedi ölüsü anonsu yapılmış ekiplerimiz olay yerine gitmiştir. Olay yerine vardıklarında kedinin yaralandığını, hayvan sever bir bayanın da kediyi veterinerine götürmek istediğini görmüşlerdir. Hayvan sever bayan ekibimizden kediyi Avcılarda veterinerine götürmek için yardım istemiş, arkadaşlar durumu vardiya amirine bildirmişler vardiya amirinden de izin aldıktan sonra yaralı kediyi veterinerine götürmek maksadı ile kedi yaralı ve kanlı olduğu için içine koyabilecekleri kutu aramışlar bulamayınca poşet içine koyup götürmek istemişlerdir. Bu arada hayvansever bayan da yanlarında eşlik etmiş ve Avcılarda veterinerine götürmüşler. Durum bundan ibarettir.

Atık Yönetim Müdürlüğü

DIŞ POLİTİKA

DıŐıŐleri Bakanı koltuğuna oturunca, bürokratlarını çaĐırmıŐ ve "Bana, ülkelerin dış politika anlayıŐları hakkında bir rapor hazırlayın" demiş.

İki gün sonra bir dosya getirmıŐler önüne. BakmıŐ, içinde tek bir yaprak ve üzerinde 10–15 satır yazı. ŐaŐırmıŐ önce ve "Bu ne?" der gibi dudaklarını bzmŐ, sonra okumuŐ.

"Suudi Arabistan'ın Riyad Őehrinde, farklı ülkelerden gelen bir turist grubu, bir dinlenme yerine giderek buz gibi kola ısmarlamıŐlar. Kolalar gelince bardaklarında birer karasinek olduğunu fark etmiŐler.

İNGİLİZ, başka bir bardakta yeni bir kola istemiş.

İSVEÇLİ, aynı bardakta yeni bir kola istemiş.

FINLANDİYALI, sineği bardaktan çıkardıktan sonra kolayı içmiŐ.

RUS, kolayı sinekle birlikte içmiŐ.

ÇİNLİ, sineği yemiŐ, kolayı içmemiŐ.

YAHUDİ, sineği yakalayıp Çinli'ye satmıŐ.

JAPON, değerlendirilmek üzere, sineği Tokyo'ya göndermiŐ.

YUNANLI, kolanın yarısını içtikten sonra itiraz ederek yeni bir kola istemiş.

NORVEÇLİ, kolayı içtikten sonra bardaktaki sineği balık yemi olarak kullanmıŐ.

İRLANDALI, sineği ezip kolayla karıŐtırmıŐ ve İngiliz'e iirmiŐ.

AMERİKALI, 5 milyon dolarlık tazminat davası açmıŐ. Arabistan hkmeti, özür dileyerek, 10 milyon dolar tazminat demiŐ.

Bakan, gülümseyerek rapordan hoŐlandıĐını belirtmiŐ.

"İyi, güzel de, bu turist grubunun içinde bizden biri yok muymuŐ?" diye sormadan edememiŐ.

"Varmış efendim" diye cevaplandırmıŐlar.

Bakan devam etmiş, "Peki, o zaman, O ne yapmış?".

Bürokratlar birbirlerinin yüzlerine bakmıŐlar. İlerinde en tecrübeli olanı, bir adım ne çıkıp, cevap vermiş ,

"TÜRK, olayı Őiddetle kınamıŐ."

Beyza AYDIN

Avrupa Yakası Zabıta Müdürlüğü

Polise bir ihbar gelir. Temel ile Dursun kaza yapmıŐtır.
Polis olay yerine geldiğinde görür ki, arabalar sapa sağlam,
Temel ile Dursun'un ağzı burnu daĐılmıŐ. Polis sorar:
- Anlat Temel. Olay nasıl oldu?
-Komserum... Hava siŐli olduğundan kafamı pencereden çıkarmış
Öyle gideydim. Megersem Tursun da karsıdan öyle geleyirmus...

Basri ZEREN

Oflu Hacca gitmiş Őeytan taŐlarken yüzünü kapatıp atıyormuŐ
Őeytan onu tanımıŐ
"Ula Oflu, sen de mi?" demiş
Oflu tanındığını anlayınca derhal kıvırmıŐ;
"Valla değmemecesine atıyordum!"

VEFAT

Zabıta Daire Başkanlığından Aslan HAS ile Atık Yönetim Müdürlüğünden Rüstem DİLEK vefat etmişlerdir.

Büyükşehir Ailesi olarak, çalışanlarımıza Allah'tan rahmet aile ve çalışma arkadaşlarına da sabırlar dileriz.

EMEKLİ

Ferdane KARA	Emlak Müdürlüğü
Ahmet YAĞMUR	Kent Orkestrası Müd.
Süleyman ŞAHİN	Mesken Müd.
Ahmet ÇELİKSELTEPE	Mesken Müd.
Mehmet TÜRK	Eğitim Müd.
Hamdi Güler YERGÜN	Sağlık ve Hıfz. Müd.
Hamza ERCAN	Zabıta Daire Başkanlığı
Osman GDİŞOĞLU	Şehir Tiyatroları Müd.
Şerife PUSATLI	Acil Yard. Ve Cank.Müd.
Gülşen ÇINAR	Kentsel Tasarım Müd.
Şükrü BAYINDIR	İtfaiye Daire Başk.
Haydar GÜNERİ	İtfaiye Daire Başk.
Zeynep AKÇİÇEK	Ulaşım Planlama Müd.
Mustafa Mete CANPOLAT	Ulaşım Planlama Müd.
Netice Gül AKÇADAĞ	Basın Yayın Müd.
Muhlis KIRAÇ	Şehir Aydınlatma ve Enerji Müd.
İsmail VAROL	İtfaiye Daire Başkanlığı
Ayşe Hale ÖGÜT	Teftiş Kurulu Başkanlığı
Yasin ALTUN	Yol bakım ve Onarım Müd.
Hannan ALDIĞ	Projeler Müd.

Emekli olmuşlardır. Büyükşehir Ailesi olarak, emeklilerimize bundan sonraki hayatlarında sağlıklı ve huzur dolu günler dileriz.

Düşün, Cevap Ver...

Düşün, Cevap ver...

- 1- Gerçekte kaç kişi ay üzerinde yürümüştür?
- 2- Cevâmîu'l-Kelîm ne demektir?
- 3- Porto takımına Avrupa Ligi kupasını kazandıran ve böylece şampiyonluk tarihinin en genç teknik direktörü unvanının da sahibi olan futbol adamının adı nedir?
- 4- Bu sayımızda söyleştığımız Asla Pes Etme kitabının yazarı Mukadder GEMİCİ, İBB'nin hangi biriminde görev yapmaktadır?

29. sayının cevapları şöyledir:

- 1) Çinliler ülkelerine "Zhōng - Hu" derler. Bu isim, "Orta İmparatorluğu" (Merkez İmparatorluğu demektir. Çinliler kendi ülkelerini "dünyanın merkezi" olarak gördükleri için ülkelerine bu adı vermişlerdir.
- 2) Zağor Tenay
- 3) Gençlerbirliği
- 4) Gurur ve Önyargı, Dersaadet, Bin Muhteşem Güneş,

29. sayımızdaki Düşün Cevap Ver'e katılarak hediye kazananlar;

Tuba KULA – Mesken Müdürlüğü
Derya EREN –Dış İlişkiler Müd.
Yunus KARACALI-Özürülür Müd.
Taner DURSUN -Anadolu Yakası Zabıta Müd.
Ahmet KÖSEOĞLU-Anadolu Yakası Zabıta Müd.
Aslan SEKMEN- Avrupa Yakası İtfaiye. Müd.
Burcu ARACI- Yazı İşleri Müd.
Meryem KARAMAN- Levazım ve Ayniyat Müd.
Mümtaz Özdemir-Bilgi Teknolojileri Daire Başkanlığı
Selma Kayacan- Levazım ve Ayniyat Müdürlüğü

Geçen sayımızdaki Düşün Cevap Ver'e katılarak hediye kazandılar. Kazananlar hediyelerini Halkla İlişkiler Müdürlüğünden temin edebilirler.

İstanbul'u bilmek, tanımak ve sevmek...

İnsan neyi sever, neden sever? Sevmek için bilmek, tanımak şart mıdır? Bildiğim su ki, İstanbul'u okudukça, yaşadıkça, tanıdıkça bağımlım ona daha da arttı. İnsan sevdiğine ihanet eder mi? Biz etmişiz de... İstanbul bize bunun hala hesabını sormakta. İstanbul'u sevmek tanımayla, bilmeye olur dedik. Biraz bahsedelim İstanbul'dan, sevdiğimizi daha bir tanıyalım...

Üç imparatorluğa başkentlik yapmış, Peygamber Efendimizin (sav) fethini müjdelediği İstanbul, şimdilerde Dünya Kenti olarak, tarih, kültür ve finans alanında farkını ortaya koymakta. Her dönemde farklı bir İstanbul karşılaşmış bizi. Yangınlar, depremler, hastalıklar İstanbul'u her vakit tehdit etmiş, topografyasında, nüfusunda, yapısında değişikliklerin olması kaçınılmaz olmuştur.

Bizans Döneminde İstanbul, İmparator Konstantin'in kendi ismiyle, "Konstantinopolis" olarak anılıyordu. O dönemlerde kentin meydanı Sultanahmet Meydanıydı. Bu meydana, at yarışları yapıldığından, "Hipodrom" denirdi. İmparator törenlerini, konuşmalarını halkı topladığı bu alanda yapardı.

Bu meydana çok sayıda Bizans döneminden kalma eser, tahrip olsa da hâlâ durmaktadır. Öncelikle Hıristiyanlar için en eski Katedral kabul edilen Ayasofya, üç başlı yılanlı sütun, Mısır'dan getirilen Dikilitaş, bronz levhalarla kaplı Örne Sütun, Romanın başlangıç noktası sayılan Miylon taşı gibi...

Bizans Döneminde şehrin su ihtiyacını karşılamak için yapılan yapılar da günümüze kadar gelmiştir; Unkapanı- Aksaray aksı üzerindeki Valens Su Kemerli, Sultanahmet'te yer alan Binbirdirek ve Yerebatan Samıca başlıcalarıdır. Çoğu Bizans eseri, topografik nedenlerden, yanlış imar çalışmalarından ötürü kaybolmuştur. Yapılan kazılarda hâlâ Bizans döneminden kalma eserlere rastlamaktayız. Zira eski İstanbul yerin üç ila beş metre altında yer almaktaydı.

Fatih'in İstanbul'u fethetmesiyle beraber İstanbul'da köklü değişiklikler yaşanmaya başladı. Fatih'in politikalarında gayrimüslim vatandaşların inançlarına saygı her daim vardı. Bu yüzden hiçbir kilise, sinagog yıkılmamış, sadece camiye dönüştürülüp, mekânlar Molla Gürani, Molla Hüseyin, Şeyh Ebu'l Vefa gibi isimler vesilesiyle İslamlaştırılmıştır. Kendine has üslûb ve tarzıyla Osmanlı, kültürüyle, gündelik yaşamıyla İstanbul'u kendine kolay adapte etmiştir. İstanbul, Osmanlı kültürünün incelik ve hoşgörüsüyle ilmek ilmek dokunmuştur. Osmanlı Dönemi'ndeki imar faaliyetlerindeki hoşgörü, maalesef Cumhuriyet Dönemi'nde hem de kendi eserlerimize karşı olamamıştır. Çoğu yapı, bulvar ve caddeler uğruna yıkılmış, yanlış imar faaliyetleriyle İstanbul'un ruhuna ihanet edilmiştir.

"Ben İstanbul'un kara sevdalısım...
Sevmek ne kolay lâf böyle!..
Falan şeyi seviyorum, falan şeyi sevmiyorum!"

İstanbul Bogaz içi Bebek

Demis Üstad Necip Fazıl...

İstanbul'un batıya açılan yüzü olarak gösterilen Galata, Bizans Dönemi'nde Cenevizlilerin hâkimiyetindeydi. Deniz ticareti ve gümrüğüyle ciddi bir geçim kaynağıydı. Osmanlı Dönemi'nde ise, Gayrimüslimlerin, Levantenlerin (Avrupalı Tacir) yaşadığı bir yer olan Galata, Türkleştirilmeye çalışılmıştır. 19. Yüzyıldan sonra, Galata modernleşmeyle yüz yüze gelmiş, İstanbul'un Batıya açılan kapısı olarak gösterilmiştir. İlk bankalar, ilk sefaret binaları (elçilik), ilk tiyatrolar, ilk sinemalar, sirkler burada açılmış.

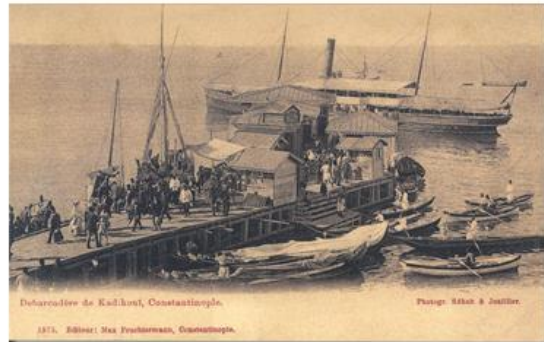
Fransa'dan örnek alınarak oluşturulan ilk belediye teşkilatlanması "Altıncı Daire-i Belediye" de Galata bölgesinde kurulmuştur. Bu yapılanma, ilk belediye teşkilatlanması olmasına rağmen, Altıncı Daire olarak adlandırılmasının nedeni, o tarihlerde Paris, Fransızların başkenti, en seçkin ve modern tarzıyla Altıncı Daire idi. Buna istinaden Galata ve Beyoğlu'nun da modern ve seçkinlikte yarıştığı Paris Dairesi örnek alınmıştır.

Konstantinopolis'den, Dersaadetten, İstanbul'dan bahsettik dilimiz el verdiğince. Eski İstanbul'u hatırladık uzaktan. Özledik, bir sevgiliyi özler gibi.

Necip Fazıl ile başladık, yine onla bitirelim..

"Ah İstanbul, ah İstanbul..

İnsan hiçbir fikir imâl etmese de yalnız senin o canım yüzüne baksa, su ismine bir asırdır inkilâp dediğimiz nesnelere içyüzünü ve hakikatini bir eşya dersi halinde ne güzel öğrenir."

Duharcı İsmet de Kallıoğlu, Konstantinopolis.

Fransız: Bâbak & Jouffroy.

1871. Bâbak: İsmet Franchomme, Konstantinopolis.

İstanbul raylı sistemi çok sevdi

BA: Merhabalar, sizi sizin anlatımınızla tanıyabilir miyiz?

GÜLSÜM KARATAŞ: Bolu doğumluyum, evli ve iki çocuk annesiyim. 2000 yılına kadar sosyal faaliyetlerde, dernek ve vakıflarda aynı zamanda kendime ait iki şirkette yöneticilik yaptım. 2000 yılında Ulaşım AŞ Genel Müdürlüğünde, Genel Müdür danışmanı olarak göreve başladım. Göreve geldiğim ikinci günü Genel Müdürdümden özellikle şikâyetlerle ilgili taleplerde bulundum ve o günden başlayarak beyaz masa ile ilgili çalışmalarda bulunuyorum. Bugün 15 kişilik ekibimizle raylı sistemler, hafif metro, metro, tramvay, teleferik hatları, sosyal etkinlikler, müzisyenler, basın ve halk şikâyetleriyle ilgili çalışmalar yapıyoruz. Halkla ilişkiler çalışmalarını yürütürken bu şikâyetlerin sebep-sonuç ilişkilerini veri olarak kullanıyoruz.

BA: Ulaşım AŞ' de göreve başladıktan sonra halkla ilişkiler anlayışına farklı bir boyut kazandırdınız. Klasik tanımın dışına çıkarak yaptıklarınız oldu, üniversitelerle ilgili çalışmanız da oldu. Bunlardan bahsedebilir misiniz?

GK: Üniversite gençliği her zaman bir arayış içinde olmuştur. Öğrencilerin birçoğuyla gerek teknik konularda gerek staj içerikli temaslarımız oluyor. Özellikle İstanbul Üniversitesinin Ulaşım bölümünden öğrencileri davet ederek bilgilendirmelerde ve fikir alışverişinde bulunduk. Ve yeni projelerimizle özellikle tramvay hattının geçtiği bölgelerde ilk ve orta öğretim öğrencilerine seminer ve konferanslar vermeyi planlıyoruz.

BA: Şirket çalışanlarına yönelik seminerlerin de oluyor mu?

GK: Yurt içi ve yurt dışında yapılan seminerlere şirket yöneticilerimiz ve teknik birimlerimiz katılıyorlar.

BA: İstanbul raylı sistemi seviyor mu?

GK: Tabii ki seviyor ve şu anda kapasitemizin çok üzerinde yolcu taşıyoruz. İstanbul halkı bu konuda çok bilinçli. Özellikle klimalı, yolculuk esnasında araçların sessiz hareket edenini tercih ediyorlar. Seferlerin aksamamasını istiyorlar, ne istediklerine çok dikkat ediyoruz. Bazı

hatlarda 4 dakika arayla çalışan seferlerimiz var en ufak bir aksaklıkta yolcularımız size ve bize telefon, internet ve SMS yoluyla ulaşarak şikâyetlerde bulunuyorlar. Yolcuların hızlı ve güvenilir bir şekilde yolculuk etmesini sağlıyoruz. Dünya standartlarında tasarlanan ve engellilerin rahatlıkla kullanabileceği alçak tabanlı yeni tramvaylar alarak yaşam kalitesini yükselttik.

Yolcu, "ben mühendisim şu şöyle olmalıydı" diyebiliyor mesela. Biz gözden kaçan bir şey var mı diye sorguluyoruz. Müşteri hizmet kalitesi ile ilgili çitayı hep yükseltiyor. Tasarım konusunda dahi önerileri olabiliyor. Her şeyi halkla beraber kararlaştırıyoruz.

73 km uzunluğunda 9 hattımız var ve günde bir milyona yakın yolcu taşıyoruz. Yaptığımız anketlerden çıkan sonuçlarda 105 bin araç trafiğe çıkmıyor bugün. Çünkü sürücüler tramvayı kullanıyorlar.

BA: Ulaşım AŞ verdiği hizmetin İstanbul için önemini ve etkisini vurgulayabiliyor mu sizce?

GK: Yaptığımız çalışmaların hepsini bir görev kabul ederek en iyi ve en kaliteli şekilde yapıyoruz ve evet; bunu hakikaten anlatamıyoruz. İçinde olan ya da gören bilebiliyor belki. Bu konuya eğilmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Uluslararası toplu taşıma derneği üyesiyiz, Yüksek kalite belgesi İSO kalite belgesi ve çevre yönetim sistemi gibi belgelerimiz var.

Sadece duygusal yaklaşırsanız faydanız da olmaz

BA: Hedefleriniz nelerdir?

GK: İstanbul Büyükşehir Belediyesinin 2023 yılı için koyduğu "Raylı Sistemler Hedefi" ne ulaşmak için elimizden geleni yapıyoruz.

BA:İ BB Beyazmasa'ya gelen taleplerde bizi şaşırtan ilginç başvurular oluyor zaman zaman. Sizde de bu tarz başvurular oluyor, aklınızda kalan var mı hiç?

GK: Zaman zaman bizi çok güldüren talepler oluyor. Örneğin kayıp eşyalarda sahibine ulaştığımızda çok sevinenler oluyor, yurtdışından gelenlerin pasaportları düşer veya unuttur ve o yolcuya ulaşılarak teslim ederiz, kuyumcu altınını unuttur; ulaşırsınız. Bu gibi örnekler oluyor. Bunlarda en ilginç yaşlı bir yolcumuz dışlerini unuttu. Ama sahibine ulaşamamıştık. Şimdi yeni sistemimizle onları da kamera sistemiyle tespit edebilecek konuma geliyoruz.

BA: İstasyonlarda Sokak müzisyenlerini görüyoruz. Bu, halkın da ilgisini çeken bir konu.

GK: Konservatuar öğrencilerine teklifte bulunduk; gelin buralarda sanatınızı icra edin diyerek, bunlar arasında tıp öğrencileri bile var. İstasyonlarımıza gelirler, kendilerinden hiçbir ücret talep edilmeden 2-3 saat çalıp giderler. Bu, onlara da bir gelir kaynağı oluyor. Yolcularımızdan bununla ilgili olumlu tepkiler alıyoruz. Belli kriterler var bu tür başvuruları değerlendirirken. Halkın güvenliği ve olumlu tepkisi etken sebepler.

BA:Ulaşım AŞ'nin çok bilinmeyen çalışmaları var mı?

GK: Ulaşımında ana unsur araçlar. Araçlar için yurt dışına sipariş veriyoruz. Yapılması, gelmesi çok zaman alıyor. Bunun önüne geçebilmek için kullanılmış araç alıyoruz fakat tüm bakım onarımı bize ait olduğundan yeni bir araç yapmış gibi oluyoruz. Biz de bu kriterleri değerlendirdik ve araç üretimi ile ilgili çalışmalara başladık. Sayın Başbakanımızın Belediye Başkanlığı döneminde önce yolcu tutamakları yurt dışından geliyordu. Kendimize ait Çağrı Merkezimiz var. 444 00 88 07:30 – 21:00 arası hizmet vermekteyiz 21:00 ' den sonra sesli kayıt sistemine geçerek talepleri alıyoruz ve arkadaşlarımız talepleri değerlendirerek en

Kısa zamanda geri dönüş yapıyorlar. Teşekkür için dönenler de oluyor. İstasyonlar kimi hareketli kimi sabit kameralarla sürekli izleniyor. Güvenliğin sağlanması ve acil durumda müdahale edilemek için üst düzey teknoloji kullanarak buna dikkat ediyoruz.

BA:Çok uzun zamandır sizi tanıyoruz. Yaklaşımlarınız hep pozitif ve hiçbir soruya "artık buna alıştık" anlayışı ile bakmadan daima ilk kez duyuyormuşçasına yaklaşıyorsunuz. Bir yanınız çok profesyonel bir yanınız ise çok duygusal. Peki, bu yoğun tempo içerisinde eve iş götürüyor musunuz?

GK: Hayır. Elimden geleni yapıyorum, birileri ise elinden geleni yapmıyor. Onlara nasıl yaptırabilirim diye düşünmeye başlıyorsunuz bir süre sonra. O boyutta bakarsanız yani sadece duygusal yaklaşırsanız faydanız da olmaz. Amaç yardım etmek, çözüm getirmek.

BA: Sizinle çalışmak ve sizi izlemek bizler için de her zaman güzel. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

*Doğum
(Leyla'nin doğumu için Mecnun'un sonradan söylediği)*

II.

*Sonbahar benim ölümüm kırmızı kırmızı yanışam karaağaçlarda
Senin ak doğumunu daha çok ortaya koymak için
Toplayıp gelişim güzü bütün sarılarımla loşluklarımla
Çürüyen solan evrenin karşı koyuşu
Senin baharda doğusunun anısına*

*Ah o ne sıtmadır güneşteki sıtma baharda
Her an senin doğumun yaşamaktan gelen
Ve güzün güneşte bir kuruyuş bir dağılma
Benim ölümümden gelen haykırış ve ağlayışlarla
Bir ömür boyu oldum salt ölüm kemiği
Parlamak için senin doğumundan gelen fosforlarla
Eve girmekte geç kalan çocuklar görecektir geceleri
Aşk baharının sessiz direnişini
yanıp duran ışıklarda*

*Yaz güneşi biriktirdi biriktirdi
Sonbahar yapraklarda delirdi
Kış derin çizgileriyle devrildi
Bahar gül tanklarıyla çiçek çağlayanlarıyla belirdi
Ve bir bahar günü doğdun sen*

Sezai Karakoç